

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dilluns, 19 de juliol del 1937

NUMERO 127

19 DE JULIOL

EL 19 de juliol del 1936 havíem arribat a un moment crucial de la vida de la classe treballadora. La rebel·lió militar-feixista impedia d'adoptar una actitud equívoca. Ningú no podia romandre absent de la lluita. O amb ella, o amb nosaltres. O amb els feixistes, o amb la classe treballadora. O amb el capitalisme o amb la Revolució.

Aquest sentit agut de la lluita que s'iniciava, aquest caràcter de disjuntiva amb què es plantejava la qüestió, donà al 19 de juliol del 1936 una transcendència inigualada per cap moviment revolucionari del nostre país.

Mai no s'havia plantejat ací tan clarament la lluita entre el capitalisme i l'anticapitalisme. Mai no s'havia sumat a la causa de la classe treballadora un nombre tan gran d'individus.

Ningú no confongué, en aquells moments, la lluita que ensaïgonava els carrers amb una simple vaga revolucionària. Tothom tingué la sensació que el que estava esdevenint era molt més profund i molt més viu. No es debatia una reivindicació, sinó totes les reivindicacions conjuntament, tota la llibertat, i l'existència dels capitalistes com a classe.

El poble s'aixecà a l'unison. No hi hagué dubtes ni vacil·lacions. No retardà cap actuació la tria de bandera.

C. N. T. - F. A. I. representava tota la Revolució, tot l'esperit, tot el caràcter, tot l'objectiu del 19 de juliol del 1936. Ningú no podria dir que es llançés darrera de l'anagrama C. N. T. - F. A. I. per una confusió. Més aviat — i no ens interessa escatir-ho — se'l subvertien com un escut.

La CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL i la FEDERACIO ANARQUISTA IBERICA tenien en aquell moment el mateix objectiu que han tingut sempre. No propugnaven una senzilla modificació de les relacions entre els capitalistes i els treballadors, sinó la desaparició del capitalisme. I els qui prenen els anagrames llurs per bandera saben tot això perfectament. Si no en comprenien exactament l'abast, se l'imaginaven. Exaltats i emocionats com estaven

no sentien gens d'acovardiment davant de cap extremisme. Tot el contrari, es presentaven ells mateixos com a extremistes decidits i volien que tothom els hi considerés.

La unanimitat del 19 de juliol del 1936 fou una unanimitat en la Revolució. Sense dubtes ni eufemismes.

I la Revolució triomfà. Això volia dir que triomfava la classe treballadora. Volia dir que el capitalisme era anihilat. Volia dir que ja no podrien existir capitalistes com a classe. Volia dir que en el moment crucial de la seva vida, la classe treballadora havia abastat la llibertat.

Però la Revolució no és un motí. No és una vaga. No és solament un cop de força. Els actes violents són l'inici de la Revolució. El que podriem anomenar part destructiva.

La Revolució és substitució; anihilament d'un món i creació d'un altre; destrucció i construcció.

El 19 de juliol del 1936 no ho fou tot. Fou el començament de la Revolució. El prelude. La manifestació violenta.

Fa un any que dura la lluita i encara som al començament de la gran obra revolucionària. Tenim davant nostre una muntanya de problemes que haurem de resoldre amb la mateixa decisió que fou resolta la lluita del carrer. Hem de construir molt més del que ha estat construït fins ara, i hem de consolidar el que ja ha estat fet.

La classe treballadora té plena consciència del seu rol i està disposada a actuar sempre i en tots els llocs, assumint la màxima responsabilitat. Sap el que es proposa. Sap el que significa en la història del 19 de juliol del 1936. Sap que el feixisme és la manifestació més aguda del capitalisme. Sap que substituir els termes en què es planteja la lluita des del primer moment fóra un engany.

Aquest coneixement exacte dels termes de la lluita i aquesta decisió de mantenir-los íntegrament fins als finals és el que en aquest primer aniversari ens fa mirar l'esdevenidor amb absoluta confiança.

El 19 de juliol és ara una bandera. El seu esperit és l'exponent de la Revolució.

La classe treballadora d'Ibèria demostrà, avui fa un any, que havia arribat a la majoria d'edat.

EL CORONEL ORTEGA CESSA EN LA DIRECCIO GENERAL DE SEGURETAT I ES REINTEGRA NOVAMENT AL SEU LLOC DEL FRONT DE MADRID

València, 18. — Al Ministeri de la Governació, aquest matí han circulat als periodistes una nota que diu així:

"El ministre de Defensa Nacional ha formulat ante el Govern un desoat rebuete de que el teniente coronel Ortega se reincorpore a sus actividades militares en las que está temporalmente para cubrir el puesto que el Gobierno le asigna al frente de la Dirección General de Seguridad. La aplicación del ministro de Defensa Nacional, no podía, en ningún

modo, ser desatendida, pero morbo inmens en el presente en que las fuerzas de tierra y aire están librando en las proximidades de Madrid, en cuya defensa probó su temple el teniente coronel Ortega, batallas históricas. Pierde el Ministerio de la Gobernación un colaborador insustituible, según su gestión ha puesto de relieve; recupera Madrid uno de sus puntales más valiosos; se cumplido el deseo del teniente coronel Ortega su anhelo más íntimo: emplear su fervor de antifascista y sus dotes de mando en la línea de fuego, en el frente que mayor cuota de sacrificio ofrece a la victoria." — Fotos.

El primer govern feixista

En un impetuós tretat a casa del cecce major de Tardienta figurava la llista dels homes que havien de constituir el govern provisional feixista de Burgos. Deia així: "Noms dels qui componen la Junta Nacional constituïda a Burgos per a governar Espanya, fins que es constituïssin a Madrid el Director Militar. Presidència: M. Cabanellas. Vocals: A. Saliquet, Ponte, E. Mola, Lina, M. Dávila, coronel F. Montaner i coronel d'Estat Major F. Moreno. Donat a Burgos, el 21 de juliol del 1936."

AMB UNA INTENSITAT TERRIBLE ELS FACCIOSOS INTENTEN VANAMENT REPRENDRE LES POSICIONS QUE L'EXERCIT DEL POBLE ELS ARRABASSA AL FRONT DEL CENTRE

Madrid, 19. — Aquesta matí, l'exèrcit invasor ha continuat els seus incessants atacs contra les posicions republicanes que defensen Brunete, Villanueva del Pardillo i Quijorna. Tots els intents de l'enemic de forçar les línies republicanes que defensen aquests tres indrets, han fracassat. Primerament, aquest atac l'efectuaren lloçalsment sobre Brunete, però després atacaren conjuntament Brunete i Quijorna, i han tornat a fracassar. Ja de dia, han iniciat l'atac de conjunt sobre Villanueva del Pardillo, Brunete i Quijorna.

L'atac dels facciosos ha estat precedit d'una intensa preparació artillera, que ha durat unes vint hores, durant les quals han estat bombardejades amb intensitat les línies de comunicació sobre els tres llocs esmentats, a l'objecte d'impendir el moviment de les nostres tropes. Tancat també la que ha intentat l'enemic. Els moviments han estat resultat normalment, en ocasions sota una veritable cortina de foc. Els rebels tracten de destruir tot el que l'exèrcit popular els ha ar-

ravatat i defensen amb tant d'elohisme. Les bateries republicanes contratacaren eficaçment les faccions i quan els disparats dels canons republicans dibuixaven les siluetes de les bateries rebels, aquelles optaren per emular. Tot seguit, fou l'aviació facciosa la que bombardejà intensament, no solament les nostres posicions i parapets, sinó els pobles conquistats darrerament per a la República, especialment Brunete. Durant més d'una hora sobrevolaren aquest poble vuit o deu trimotors.

En el front d'Aragó

Els de les lleves recentment incorporades conserven l'esperit del 19 de juliol del 1936

Els primers avions italians al servei de Franco

Deia un telegrama del dia 1 d'agost del 1936: "Els periodics de París d'aquesta nit publiquen la següent informació relativa a la tramesa d'avions italians al Marroc espanyol: Han cremat les costes argelines sis avions trimotors italians que es dirigien al Marroc. Un dels aparells va capotar als voltants d'Oran, i resultaren morts quatre dels seus tripulants, mentre els altres dos resultaren solament ferits. Un altre trimotor va haver d'aterrar per manca de gasolina, i els seus tres tripulants restaren detinguts per les autoritats franceses. Els quatre trimotors restants continuaran el vol fins al Marroc espanyol. Els avions de referència no portaven escarapella, ni letres, ni número de matrícula. Per informacions fidedignes hem sap que es tracta d'avions italians que transporten llançabombes i van tripulats per oficials i sots-oficials vestits de paisà." Al cap d'un any és bo de fer memòria.

Són 246 aparells

En un altre lloc d'aquest número extraordinari publicarem el nombre d'avions rebels abatuts, fins el dia 17 de juliol d'enguany, que eren 215. Amb la brillant victòria aconseguida ahir i abans d'ahir per la nostra aviació en diversos fronts, em veiem obligats a rectificar el número que havíem donat per definitiu. Per tant, fins el dia d'avui, aniversari de la Revolució, el nombre exacte d'avions rebels abatuts pels nostres heroics aviadors i per les defenses antiaèries, ascendeixen a 246.

Degut a la seva molta extensió, no ens ha estat possible de publicar el discurs pronunciat ahir pel President de la República, al paranimf de la Universitat de València

ELS ESDEVENIMENTS AL LLUNYA ORIENT

El Govern de Tòquio ha tramès una nota comminatória al de Nankin per tal que no s'immisceixi en els esdeveniments del Nord del país

Shang-hai, 19. — El ministre d'Afers Estrangers del Govern de Nankin, Wang Chung Hui, ha rebut, fa quaranta-vuit hores, una important nota del Japó a la qual ha promès de contestar abans d'acabar el dia d'avui. Hon desconeix el contingut de la nota nipona, encara que es creu saber que se tracta d'una mena d'ultimatum, redactat en el sentit que el Govern regular de Nankin ha d'abstenir-se de barrejar-se en els assumptes del Nord de la Xina. — Cosmos.

bé que la Premsa no amaga que en la reunió s'examinaren les possibilitats militars, polítiques i econòmiques d'una acció armada de gran envergadura a la Xina, en el cas que el Govern nacionalista de Nankin tracti d'oposar-se a la força per la força. — Cosmos.

EL PRESIDENT COMPANYS DIU QUE EL DIA 19 DE JULIOL EL POBLE, AMB EL SEU HEROISME, VA FER POSSIBLE EL REDREÇAMNT DE L'ESPANYA ANTIFEIXISTA

Aquest migdia el President ha rebut els periodistes i els ha dit que acabava de rebre el tinent coronel Sandino i el capità Escarot, amb el qual va passar unes hores emocionants a la Comissaria general d'Ordre Públic, el 19 de juliol. El President ha fet una evocació de la gesta que va realitzar el Poble en aquella data. Act, ha dit, signant l'antemà del despatx presidencial, hi havia el general Godod, que acabava de caure presoner. Com sabem, va parlar per ràdio, atenent la meua invitació, i es va declarar presoner i vençut, desfilant-se dels compromisos contraets amb els seus companys. Els facciosos havien estat vençuts per les forces lleials i per l'esforç del Poble armat. Aquella gesta va salvar la República, va evitar

la rebel·lió d'altres guarnicions i va permetre el redreçament de l'Espanya antifeixista. En commemoració d'aquesta gesta no podem fer altra cosa que anar augmentant la nostra disciplina i accentuar la fraternitat entre totes les forces antifeixistes, per obtenir, d'una manera ràpida, la victòria. Acabo de llegir — ha seguit dient — el discurs del President de la República, i em plan fer constar que l'he trobat admirable. Aprofito l'oportunitat per a dir-li-hi una respectuosa salutació, com així també per a reformar la solidaritat entusiasta de Catalunya vers el Govern de la República, i el meu homenatge a tots els herois que lluiten al front contra el feixisme internacional. El President Companys no ha fet cap més manifestació.

ELS JAPONESOS ACUMULEN IMPORTANTS ELEMENTS

Londres, 19. — Notícies verídiques rebudes de Peking declaren que seguirà la concentració de forces japoneses a tots els punts estratègics, dels quals podria sortir-se en cas necessari, un gran atac contra la Xina. Ha estat sabut que els japonesos tenen concentrats a l'illa de Formosa fins a 400 avions de guerra. Hom té notícies que han estat apropiats de nit, a les costes xineses, una dipòsit flotants de petroli que són ancorats entre dues aigües i que poden ésser portats fàcilment a la superfície per a llur càrrega o descàrrega. Finalment, hom sap que l'Alt Comandament Japonès es proposa continuar els embornaments de tropes fins que puguin el territori xines que 400.000 homes, que hom creu suficients per a emprendre una acció de gran abast. — Cosmos.

EL GOVERN NIPÓ ESTUDIA LES POSSIBILITATS D'UNA GRAN OPERACIO A LA XINA

Tòquio, 19. — Els ministres d'Afers Estrangers, de l'Interior, de la Guerra i Marina s'han reunits a la presència del cap de gabinet per discutir les possibilitats d'una gran operació a la Xina. Els ministres d'Afers Estrangers, de l'Interior, de la Guerra i Marina s'han reunits a la presència del cap de gabinet per discutir les possibilitats d'una gran operació a la Xina. Els ministres d'Afers Estrangers, de l'Interior, de la Guerra i Marina s'han reunits a la presència del cap de gabinet per discutir les possibilitats d'una gran operació a la Xina.

EL GLOBUS "MINNESOTA", DEL PROFESSOR PICCARD, DESTRUIT PER UN INCENDI

Rochester (Estats Units), 19. — L'avió globus "Minnesota" del professor Piccard, que estava en una regió alliberada de l'Europa de l'est, amb el seu pilot i el seu ajudant, ha estat destruït per un incendi que ha tingut un origen desconegut en una regió alliberada de l'Europa de l'est, amb el seu pilot i el seu ajudant, ha estat destruït per un incendi que ha tingut un origen desconegut en una regió alliberada de l'Europa de l'est.

El projecte de l'avió globus "Minnesota" del professor Piccard, que estava en una regió alliberada de l'Europa de l'est, amb el seu pilot i el seu ajudant, ha estat destruït per un incendi que ha tingut un origen desconegut en una regió alliberada de l'Europa de l'est.

Resum De Notícies

Hollywood, 18. — Una casa productora de films ha anunciat el seu projecte de fer una pel·lícula que reproduirà les fases més interessants de l'extraordinària carrera d'aviadora d'Amelia Earhart.

Berlin, 18. — Adolf Hitler va inaugurar ahir el nou Palau de l'Art i pronuncià un discurs ple de paradoxes exaltant l'art nacional modern, com a creació del nacionalsocialisme.

Sofia, 18. — La policia ha detingut deu membres dirigents del Partit Comunista Búlgar, acusats d'haver presenciat una assemblea general del Partit que es reuní en una muntanya solitària.

Budapest, 18. — El Govern húngar ha publicat un decret ordenant que tots els Tractats de comerç actualment signats entre Hongria i Itàlia, tinguin la mateixa validesa per a Europa, per considerar-se a aquesta com a part integrant d'Itàlia.

LA LLUITA D'AHIR AL SECTOR DE BRUNETE FOU DE LES MES CRUENTES QUE REGISTRA LA HISTORIA DE LES GUERRES

L'ENEMIC NO ENS HA POGUT ARRABASSAR NI UN PAM DE TERRENY

Madrid, 18. — L'aniversari de la guerra s'ha celebrat complidament en aquest front de Brunete.

En la ciutat aparegueren, com a recordatori de la data, alguns guardes rojos i banderes de la República espanyola, en les estretes de places i esglésies. Així, l'estàtua de Bravo Murillo apareix embolcallada en una bandera tricolor que el vent havia enllocat amb la levita de bronze.

Des de molt de matí, començà l'activitat bèlica als voltants de les nostres posicions de Brunete, on l'enemic havia acumulat tota mena d'elements.

Després d'una intensa preparació artillera repelida adequadament pels nostres canons, l'enemic es llança sobre els nostres emplaçaments. Es tracta d'un combat tan asprament dur. L'enemic atacava amb immensa furia, però la valentia defensiva no era inferior a la força de l'atac.

Després aparegué l'aviació, en nombre considerable d'aparells, i l'enemic llança sobre les nostres línies gran quantitat de bombes. Els avions de la República obliguen en diverses ocasions, durant la jornada, al hagar moments en què en la terra es veia el fum i la pols colint un gran extensió del panorama, mentre en l'aire un núvol d'esquadres cobria la llum del cel. S'arribaren a reunir en aquell espai uns 170 aparells d'un altre bàndol. Les xifres del comunicat oficial donen idea de la batalla lluitada en l'aire.

El combat d'avui, a Brunete, ha estat per la seva intensitat el més gran que ha estat registrat en la història de les guerres; i, pel que es refereix a l'aviació, solament té comparació amb aquell altre lluitat al sector del Jarama el mes de febrer.

La resistència de les tropes republicanes ha estat tan gran que, al terme del dia, l'enemic, crebantíssim, va haver de replegar-se a les seves posicions sense haver pogut arrabassar-nos ni un pam de terreny.

Prop de les nostres trinxeres van restar estesos gran nombre de cadàvers de l'enemic.

Als altres sectors propers, esca-

Informació

ACTES DE PROPAGANDA

A LA REGIÓ CALDES DE MONTBUI:

El company Salsans Calvo parlà en un mitjà d'afirmació juvenil i contenció a Caldes de Montbui.

A BARCELONA:

Dijous

A les set de la tarda, al local de les Joventuts Llibertàries de la Indústria Governamental, el company R. Lloret discutí sobre el tema "Poble i Estat".

Dimecres

A les deu de la nit, al local de les Joventuts Llibertàries de la Indústria Governamental, el company R. Lloret discutí sobre el tema "Poble i Estat".

Dimarts

A les deu de la nit, al local de les Joventuts Llibertàries de la Indústria Governamental, el company R. Lloret discutí sobre el tema "Poble i Estat".

SINDICATS

SINDICAT D'INDUSTRIES QUÍMIQUES

Secció Vil·la Plà

Convocatòria per a l'assemblea general extraordinària que se celebrarà dilluns, dia 19 del present, a dos quarts de set de la tarda, en el local de Vil·la Plà.

A tots els treballadors de la Secció: El motiu de celebrar l'assemblea és de fer un balanç de la nostra activitat durant el 1937, amb els seus èxits i els seus fracassos.

Primer. — Perquè s'ajusti a la importància que té la Indústria del Vil·la Plà en aquesta moment de guerra, i celebrant-se dilluns, dia 19, una convocatòria per a demostrar al fetisme internacional que existim en una part de la terra nostra socialista, que hem de fer una guerra a mort al fetisme, així com el 19 de juliol de l'any passat, arribem a la crisi del hinc autènticament a demostrar una vegada més que estem disposats amb la vida i nosaltres de tot a aliar el nostre del fetisme, posant-nos les nostres necessitats a les que imposen les condicions del Bloc Antifetista.

Segon. — Perquè havent-se pres acord important en les assemblees celebrades durant el temps que els treballadors tenim al nostre poder les fàbriques, tallers i oficines, i a prendre aquest acord, sigui pel que sigui, no hauríem de tenir la majoria dels treballadors, sinó al prestigi del país.

També s'ha referit als incidents registrats amb motiu d'aquesta vaga, en la qual ha hagut d'intervenir amb freqüència la policia per tal de tallar o evitar actes de violència. I ha dit que aquesta repugnància a la majoria dels francesos.

Inclouets sobre el moment actual per a declarar la vaga hostilera, i el cap del Govern ha afirmat que aquesta és important, per haver coincidit amb la celebració de l'Exposició Internacional de París, i per haver-se registrat en moments molt delicats de la situació internacional, en els quals cal que França aparegui davant els ulls del Món estretament unida al voltant del seu Govern popular.

Chautemps ha finalment anunciant que la policia obrirà enèrgicament per tal d'evitar la repetició dels fets de violència que tant perjudiquen els mateixos fins dels treballadors. — Cosmos.

Notícies Locals

LA NETEJA DE LA HERAGUANDA

La policia continua escorcollant, recollint armes i detinant individus compromesos en les últimes llores i que no s'han presentat, i d'altres que estan mobilitats i no tenen la papereta de mobilitació que fou ordenada fa una mesa.

Els detinguts són portats a la Comissaria de Policia. Actualment hi ha 675 detinguts, als quals els és examinada la documentació per tal de procedir en conseqüència.

DETENCIONS

En virtut d'una denúncia, han estat detinguts i posats a disposició del Jutjat de guàrdia, Adria Delia Castellet, Josep Herrero Gómez i Ramon Herrera Curandó.

DETINGUTS EN PASSAR LA FRONTERA, PER A EVADIR EL SERVEI MILITAR

A la Junquera foren detinguts tres individus inclosos en les llistes cridades a files, que es disposaven a passar la frontera. Interrogats, confessaren que un agent de duanes, mitjançant una quantitat, els ensenyava el camí per les muntanyes per a no ésser detinguts, i que un individu que hi havia a Barcelona era el corredor d'aquests afers, al qual, abans de sortir de Barcelona, calia lliurar una quantitat.

La policia ha pogut detentar l'agent en qüestió i el que féu de "ganxo" per aconseguir el pas a la República Francesa.

FLORS ALS CAIGUTS

Una comissió de la Guàrdia d'Assalt visità ahir diversos llocs de Barcelona en els quals es desenvolupà la lluita del 19 de juliol, i diposà ramells de flors en els llocs on els seus companys caigueren víctimes del foc en la lluita contra el fetisme.

TROBALLA D'OBJECTES DE VALOR

En el domicili de Francesc Aladà i Lluís Clara Capdevila, s'ha trobat un cofre amb objectes de valor dels quals s'ha presenciat.

També en el domicili d'Alfonso Amorós, del carrer de les Cortes, la policia s'ha trobat d'objectes d'art de valor i documents amb capçaleres de diversos centres oficials.

LA HERAGUANDA ES FA CARRER DE LA SEVA RESPONSABILITAT. DIU EL DELEGAT D'ORDRE PUBLIC

A mitjà el delegat general d'Ordre Públic a Catalunya veu els periodistes i referent-se a la data que avui celebrem, diu que el 19 de juliol, el poble, amb la seva gran dignitat i la seva estimació ferrosa per les llibertats, sabé vencer el fetisme a Catalunya i altres parts de la República, i serví una de les seves pàgines més glorioses.

Mostra la seva satisfacció pel fet que la heraguanda, fent-se cada vegada més càrrec de la seva responsabilitat, en supir lligant la responsabilitat de la guerra i de la seva victòria, en tota la seva sentida per tal de donar el cop de gràcia al fetisme.

ACCIDENT MORTAL

Al carrer Campo Sagrado, l'obraier carter Francisc Company Boera caigué des d'un tercer pis i morí.

Per ordre del jutjat de guàrdia, el cadàver fou traslladat al dipòsit judicial.

DETENCIÓ D'UNOS ESCRITORS

Ahí hi ingressaren als calabossos de la Direcció de Policia quatre individus, designats en el moment que trossen fotografies dels cartells que hi ha als carrers.

PER ESTAFÀ

Al Tribunal Popular núm. 2, únic que ha funcionat aquest matí a l'Audiència, s'ha vist la causa contra Enric Bultant Sultan, acusat d'haver estat 150 presonats a una dona, a la qual va prometre una col·locació.

La pena que li ha imposat el

EL CAP DEL GOVERN FRANCES DIU QUE NO ES PODEN TOLERAR LES VIOLÈNCIES, SIGUI PEL QUE SIGUI

El president del Consell, Camille Chautemps, ha pronunciat un discurs que és molt comentat.

Chautemps ha pintat un quadre realista de la situació i exposà els grans sacrificis que fa i ha de fer el país per tal d'afrontar les enormes despeses que ocasiona el rearmament. Ha recordat les grans ostencions abans d'ahir a Villacoublay, i del dia 18 a París, i ha remarcat que, bé que els ciutadans menys tècnics, hauran comprès fàcilment l'enorme despesa que suposa el manteniment de tan poderosa aviació, com també de les forces de mar i terra.

El president del Consell s'ha referit directament a l'actual vaga dels empleats i obrers dels hotels de París i la seva regió, i ha dit que aquest moviment és digne de censura, per haver-se registrat en un moment tan important com el de l'Exposició Internacional, per la qual cosa ocasiona danys incalculables, no solament a l'Eco-

HA MINVAT LA PRESSIO ENEMIGA DAMUNT VIL·LAFRANCA DEL CASTILLO

Madrid, 18. — Avui ha estat un dia molt tranquil als fronts propers a Madrid. Durant la matinal passada, el matí d'avui i primeres hores de la tarda hi hagueren poca activitat bèlica. Perillat la pressió de les nostres forces damunt els parquets-enemics, però sense que els nostres soldats incursions l'atac. Aquesta pressió ha estat més gran a la zona de la carretera de La Corunya i a les muntanyes de Carabanchel i Uera.

Durant la matinal, les nostres bateries han actuat molt intensament damunt les posicions enemigues de la zona del Guadalupe. Els feixistes havien comentat moltes hores i material a Navacerrada, Villamanta i altres punts, amb intenció sense dubte de continuar els seus atacs sobre Villanueva del Pardillo i cercar una sortida per a les forces que es troben en una situació veritablement angustiosa. La nostra artilleria ha actuat sense interrupció durant quatre hores, i ha fet blancs magnífics. Les bateries enemigues intentaren en alguns moments banyar-se les nostres, però hagueren de retirar-se davant la certesa de foc que llançaven els nostres canons. Quan arribà el foc hom pogué apreciar els estralls danyats causats en els reduïts de les posicions enemigues.

També ha pogut comprovat-se que el nombre de baixes és gran. Al sud del Tera ha minvat molt la pressió dels feixistes a la zona de Guadalupe, subsector d'Alia. Aquesta població situada dalt de la muntanya té gran importància per a les comunicacions d'aquella zona, puix que domina les carreteres d'Oropesa i Talavera. D'alí l'interès dels rebels a apoderar-se d'aquesta població que fins ara seguien defensades corajosamente pels soldats de la República.

La pressió de les forces enemigues damunt Villanueva del Castillo ha minvat considerablement, puix que les baixes sofertes i han impedit de mantenir la seva senyal combativa.

Homenatge als caiguts el 19 de juliol

Ahí, al matí, una Comissió de l'Ajuntament de la nostra ciutat, en la qual figuraven l'alcaldia Hilari Salvador i els consellers municipals Muñoz i Pérez Comblina i altres destacats militants de tots els sectors antifetistes, es traslladà a les Drossanes i procedí a descobrir a la façana lateral, donant a la Rambla, de l'edifici habilitat per a Museu Marítim de Catalunya, una làpida que commemora la gesta del 19 de juliol.

EN QUINZE DIES L'AVIACIO REBEL HA PERDUT MIG CENTENAR D'AEROPLANES

Dàvila, Aranda i Solchaga estudien els plans de noves operacions al Nord

Paris, 18. — A l'Agència Havas li comunicà el seu corresponent a Madrid que l'aviació feixista ha perdut en lluita amb l'aviació republicana més de mig centenar d'aparells en el que va de març. Durant les darreres quaranta-vuit hores les forces aèries de la República han realitzat una gran lluita després de les grans concentracions de tropes feixistes als voltants de Navalcarnero, que es disposaven a entrar en lloc per a prendre part en el contraatac rebel amb què proven d'evitar la formidables pressió lligat sobre Boscilla del Monte, localitat que, segons tots els pronòstics dels tècnics, no tardarà a caure a poder de l'exèrcit republicà. — Cosmos.

AMB UNA INTENSITAT TERRIBLE...

(Ve de la primera pàgina)

perdre una ala i embotat la cua, per la qual seria una gran quantitat de fum.

La guerra Aviació republicana fet acte de presència, i els avions feixistes es retiraren ràpidament vers llocs límits. Els avions republicans perseguiren els avions feixistes fins a l'estada.

Les nostres posicions, a primeres hores de la tarda, eren les mateixes.—Fébus.

GENERALS FACCIOSOS QUE ES REUNEIXEN A SAN SEBASTIAN

Baiona, 18. — Comuniquen de San Sebastian que en aquella ciutat s'ha celebrat una important entrevista entre els generals facciosos Dàvila, Solchaga i Aranda.

Hou dia que han planejat importants operacions a descontrolar combinadament als fronts d'Andúzar, Santander i Euzkadi, així que hagi acabat la pressió que exercixen les forces republicanes als sectors del Centre i a altres punts.

S'afegix que en aquesta entrevista es tractà de la urgent necessitat d'empresar, al nord, operacions de caràcter decisiu abans que sobrevingui la tardor i l'hivern, que farà impracticables aquells fronts. — Cosmos.

EL DIA 1 DE DESEMBRE VA COMENÇAR LA GUERRA D'INVASIO

GRANS CONTINGENTS DE SOLDATS ALEMANYS VAN DES EMBARCAR ALS PORTS DELS FEIXISTES ESPANYOLS

Deien els diaris de comentaris de desembre: Londres, 1. — Informacions oficials rebudes a Londres confirmen el desembarcament als ports espanyols, que estan a mans dels rebels, de diversos contingents d'alemanys, el nombre exacte dels quals no es precisa.

Londres, 1. — Informacions oficials rebudes a Londres confirmen el desembarcament, als ports rebels espanyols, de diversos contingents de soldats alemanys. Als cercles oficials es declara, sobre aquest punt, que no existeix cap mena de raó per a posar en dubte les xifres donades per alguns periòdics.

Als mateixos cercles hom posa de manifest que man-

ALEMANYA CONSTRUEIX NOUS TANCs GEGANTS

Pesen 100 tones, porten un canó del 105, dos del 75 i quinze metralladores, amb un equip de 19 homes

La seva velocitat, però, no passa de 10 quilòmetres per hora

Després de les experiències deploables fetes amb els tancs alemanys en el curs de la guerra civil a Espanya, els constructors alemanys treballen febrilment per a perfeccionar els tipus construïts fins ara. La casa Bueing ha obtingut, en el grup de tancs Leugers, o sia de tancs de 8 a 10 tones, amb un equip de quatre homes, un augment de la velocitat de 40 a 50 quilòmetres per hora. Aquesta mateixa casa Bueing van proveïts d'un dispositiu llançaflames automàtic que llança cada tres, cinc o deu segons, un raig de flames. Es creu poder evitar així que l'adversari pugui acostar-se al tanc, perquè la practica ha ensenyat que amb paquets de bombes de mà llançades a curta distància es pot posar en greu perill el vehicle. A les dues o tres metralladores s'ha afegit un canó metrallador Leuger (35 mm.). Les fàbriques de Bueing ac-

EL DIA 1 DE DESEMBRE VA COMENÇAR LA GUERRA D'INVASIO

quen detalls per a poder afirmar que els dits alemanys pertanyen a l'exèrcit del Reich. També s'ignora si porten uniforme, si van armats i equipats amb material de guerra.

L'Agència Reuter, fent ús d'una diplomàcia inqualificable i d'un esperit inoblidablement canista, diu les següents paraules: "Si els alemanys desembarcats a Espanya pertanyen a formacions militars o estan armats, el Govern britànic lamentarà vivament tals fets". I l'Agència Reuter no diu res més.

De totes maneres, als cercles oficials britànics es considera que fins i tot el desembarcament d'alemanys desarmats, sense constituir una in-

390.000 MERCENARIS LLUITEN ALS RENGLES DE FRANCO

Per detalls agafats a l'enemic, hom sap que les forces mercenàries que lluiten en les files feixistes es componen així:

Soldats italians:	102.000
Soldats alemanys:	87.000
Soldats rífens:	68.000
Soldats albanesos i d'altres llocs del continent africà:	25.000
Irlandesos, polonesos i d'altres nacionalitats:	31.000

En total són 390.000 homes que han vingut a Espanya a ajudar els imperials de Franco.

ELS QUI ENS HAN DEIXAT

La collita de la Revolució

DOMÈNEC CAMPA

RICARD NAVARRO BARRAZAN: Aquest company, afiliat a la secció de venedors de premis, comptava amb un gran talent per perdre la vida al front d'Aragó. Va participar dels primers per a marxar al front d'Aragó. Mort a Barcelona el dia 24 de juliol del 1936.

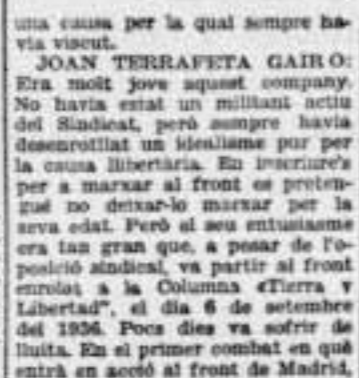
Jove, de temperament impetuós, no va poder resistir la vida a la ciutat i, després de les indicacions de tota la companyia que marxaven en aquella primera expedició i que ell no volia deixar de participar, va decidir marxar amb ells. Aquell jove va demostrar ésser tot un home i estava al davant de tota l'obra dels atacs. Fou el tercer capítol, pertanyent al Sindicat de les Arts Gràfiques, al front de l'Alta. Una bona traïdor i destrucció en el combat de la Zalla.

MANUEL CARRERAS SANMIQUEL: Les activitats d'aquest company estan encara a la memòria dels militants. Les lluites del temps de la Dictadura i de la clandestinitat el trobaven sempre decidit en defensa de l'ideal. Va marxar al front el 24 de juliol del 1936 i caigué en un dels combats contra els feixistes: en el primer atac a Belchite.

No pot ésser menys el nostre record fervent a tots els caiguts durant aquest any. A tots ells, nosaltres que sabem positivament que ésser heroïc no és un anacronisme, som l'home, i voldríem, en aquest recordatori d'admiració, poder-hi tenir bellament gravada tota la memòria d'aquells germans valents que experimenten els sentiments dins de la nostra ànima i del nostre cor i que tan sols podem començar amb el nom del "Hilador desconegut". A tots ells, a tots els germans que sucumbiren lluitant plegats contra l'enemic comú, sense distinció d'ideologia política, amb l'ideal que els feia moure i combatre fins a morir. A tots els qui ens han deixat, lliguem el cognom que tinguerem, i endreçant aquest record amorós de CATALUNYA.

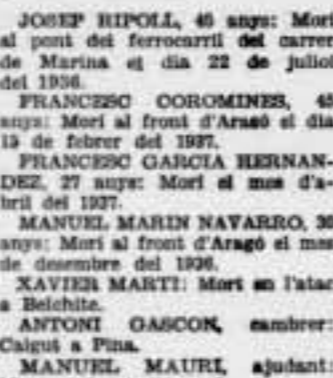
Hauríem volgut emplenar el nostre diari dels noms de tots aquests "Hiladors desconeguts", de tots aquests herois que res no pot diferenciar: Hans Heimer, Durruti... TOTS IGUALS!

Una ben pobra i esquinçada llista només hem pogut trobar; però, no hi fa res; per nosaltres, açí hi són TOTS. Preque per a tots sentim igual.

JOAN TERRAFETA GAIRO

JOAN TERRAFETA GAIRO: Era molt jove aquest company. No havia estat un militant actiu del Sindicat, però sempre havia desenvolupat un idealisme pur per la causa llibertària. En l'escritura no deixava de marxar per la seva idea. Però al seu entusiasme era tan gran que, a pesar de l'oposició sindical, va partir al front enviat a la Columna «Tierra y Libertad», el dia 6 de setembre del 1936. Pocs dies va sofrir de l'Alta. En el primer combat en què entrà en acció al front de Madrid.

JOSEP RIPOLL

JOSEP RIPOLL, 46 anys: Mort al pont del ferrocarril del carrer de Marina el dia 22 de juliol del 1936.

FRANCESCO COROMINES, 45 anys: Mort al front d'Aragó el dia 19 de febrer del 1937.

FRANCISCO GARCIA HERNANDEZ, 27 anys: Mort el mes d'abril del 1937.

MANUEL MARIN NAVARRO, 30 anys: Mort al front d'Aragó el mes de desembre del 1936.

XAVIER MARTI: Mort en l'atac a Belchite.

ANTONI GASCÓN, cambrej: Caigué a Pina.

MANUEL MAURI, ajudant: Mort al front d'Aragó.

JOAQUIM GRACIA CANADA: Mort a Vicenç el 9 de juliol del 1937.

JUST SATUE IBE: Mort a Parlet el 27 d'agost del 1936.

FREDEGIC FERNANDEZ TORRES: Ex-secretari de l'Antic Sindicat de la Indústria Pesquera.

Mort a la Via Laietana en els primers dies del moviment de juliol.

FAUST CASTELLÉS FIGUERAS: Mort al front d'Aragó.

JESUS CALLEN: Aquest company tenia 23 anys, i pertanyia en la data d'escalar el moviment a la Junta de la Barriada del Centre. Després de lluitar braument als carrers de Barcelona, durant els primers dies, sortí el 24 de juliol, junt amb el Grup Metal·lúrgic, en la primera columna, amb l'indolible Durruti, per a alliberar els camorras que en les terres aragoneses estaven sota el jou de les hordes feixistes. En un dels atacs efectuats per a conquerir una de les posicions defensades pels feixistes, caigué víctima dels trets d'una metralladora. Era un

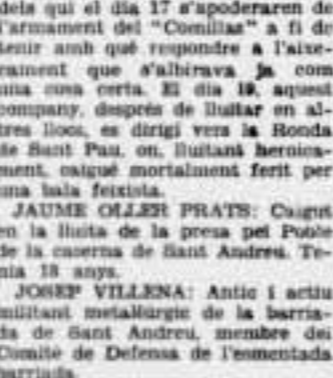
CARMEI MARTÍNEZ LOPEZ

va trobar la mort. Era el dia 28 del mateix mes de setembre.

CARMEI MARTÍNEZ LOPEZ: Fa molta poca dies que va tenir lloc el trasllat d'aquest company. Sindicalment, era conegut de tota Catalunya a la secció de relligats d'Arts Gràfiques i, encara que jove d'edat, era vell en la militància. Afiliat i fundador de les Joventuts Llibertàries d'Arts Gràfiques, fou un propagador entusiasta de les idees anarquistes. Va marxar al front el dia 26 de juliol del 1936 i únicament en dues ocasions va venir amb permís a Barcelona. Enquadrat a un grup de metralladores, va saber comportar-se en totes les ocasions amb un esperit revolucionari i decidit. Va negar-se a rebre recompenes i guardons que se li oferiren per la seva actuació. Recordarem que en ocasió de l'últim permís va dir que no volia tornar a Barcelona fins que hagués trepitat la terra de la capital d'Aragó. La metralla dels traïdors ha impedit a aquest company de poder aconseguir el seu anhel.

JOSEP ALCOBONI VILLALBA: Militant activista de les organitzacions confederal i específic. Havia ocupat el càrrec de president del Sindicat de l'Alimentació en circumstàncies adverses. Personalment i sindicalment, la seva conducta era digna d'elogi. En advenir el moviment marxà al front d'Aragó en els primers grups que sortiren a l'encontre dels feixistes. Una emboscada en entrar a Muniesa (Terol), acabà la seva vida quan comptava 42 anys d'edat.

VICENÇ GIN, 32 anys: Bon element de l'Organització. Caigué a Terol (Oca).

PASQUAL RODRIGUEZ

antig militant de l'Organització, i apreciat pels companys en general, pel seu caràcter afable que el feia ésser amable amb tots.

FRANCISCO CAPARRÓS: El camarada Caparrós era també un dels militants més valents per tots els companys. Tenia 40 anys d'edat i pertanyia, en escalar el moviment, a la Junta Central de la Secció Metal·lúrgic del Sindicat Sidero-metal·lúrgic. Sortí al carrer des del primer moment i fou un dels qui el dia 17 d'agost participà en l'armament del "Comitè" a fi de tenir amb què respondre a l'atacament que s'albirava ja com una nova etapa. El dia 18, aquest company, després de lluitar en altres llocs, es dirigí vers la Ronda de Sant Pau, on lluità heroïcament, caigué mortalment ferit per una bala feixista.

JAUME OLIVER PRATS: Caigué en la lluita de la preta pel Poble de la caserna de Sant Andreu. Tenia 18 anys.

JOSEP VILLENA: Antic i actiu militant metal·lúrgic de la barriada de Sant Andreu, membre del Comitè de Defensa de l'Indústria de la barriada.

JOSEP MORA: Treballador de la Hispano Suïssa i bon militant de l'Organització. Mort fent guàrdia al Comitè de la Barriada de Verdum, durant els successos.

JOSEP DELEGUADO, MANUEL LOPEZ i VALENTI LLADRADO: Caiguts en terres aragoneses lluitant contra el feixisme.

JULIA MARTINEZ BORA: Vigilant del carrer del Cid, sucumbí el dia 23 de juliol del 1936.

JOSEP SALAT VALLS: Vigilant que fou del carrer de Gavà. Mentre donava la volta per la seva demarcació, a primeres hores de la nit del dia 27 de juliol del passat any, una individuació se li acostava i, sense dir paraula, feien fer sobre l'esmentat company, el qual caigué mort al carrer de Vilassar.

MIQUEL CASTELLOT BENTOTO: Vigilant que fou de la demarcació del carrer de Piveller, i que des dels primers moments de la

En aquells dies d'estiu de l'any passat en què s'inicià la Revolució, les garbes de blat omplien el camp. Eren la collita que havia de fer possible la continuació del ritme creador. Eren la vida del poble. Algú va témer que els homes de la Revolució fossin suïcides. Algú que desconeixia l'esperit creador del moviment iniciat el 19 de juliol, s'imaginà que les pileres de garbes perillaven. - No sabien que el moviment era, abans que tot, per damunt de tot, una transformació econòmica. No sabien que

la classe treballadora era major d'edat. El blat fou batut al ritme de sempre. Però el gra que sortia de les espigues i la palla que s'apilava empaquetada, tenien un sentit tot nou. Era la collita de la Revolució.

revolució anà al front d'Oca, on morí en un dels combats en aquell sector, víctima de la metralla feixista.

DOMÈNEC CAMPA FIGUERAS: Militant de la Secció Ram de l'Alta del Sindicat Fabril i Textil.

Company de caràcter i decisió ferma, caigué, com a coniller a la seva agitada vida de lluitador perseguit, el 19 de juliol en l'assalt a les Terrasses.

En tots els actes de la seva vida fou la convicció el que el guinava en l'atac i en la defensa. Així el veiem prendre part activa en la Setmana Tràgica de l'any nou, en protesta de la guerra del Marroc, i víctima d'una delació, fou emprisonat a Montjuïc.

Fou el 19 de juliol, la data immortal per al proletariat espanyol, que fou posat fi a la magnífica vida de Domènec Campa, el militant intel·ligent, recte, senzill i fort.

Amb ell, el feixisme perdé un dels seus més grans enemics i la Confederació Nacional del Treball un dels seus millors col·laboradors.

JOSEP MARI COSIN: Aquest company era un vell militant de la nostra Organització. El 19 de juliol es baté dignament contra el feixisme. Pertanyia a la Secció Barbera.

ANTONI GASCÓN: Un bon camarada anarquista, que s'incorporà en els primers grups organitzats per la Secció Barbera. Sortí cap al front el 24 de juliol del 36, i morí al cap d'un mes. Era de professió cambrej.

P. MAS: Entusiasta ometista, fou dels primers a sortir cap al front. Era noble i generós. Pertanyia a la Secció Barbera.

LLUIS LOPEZ: Antic ometista. Mort al front de Mallorca. Pertanyia a Barbera.

JOSEP GATQUÍ: Entusiasta militant, de l'opinió, 22 anys d'edat. La seva abnegació en la lluita el feu digne d'admiració. Pertanyia a Barbera.

JOSEP S. PASTOR: Bon company, que morí lluitant al front. Pertanyia a Infernors.

JESUS PEREZ: Excelent com-

pat de deure d'alleujar i gaurir els ferits, morí al camp de batalla. Pertanyia a Matges.

SERGEI VIDELEI, tenia 18 anys. Quan morí era dirigint, junt amb altres tres companyes, al Sindicat de la Distribució.

Havia cessat el foc, però quan els dos companys havien passat ja la porta d'aquest local i ell es disposava a fer-ho, una bala traïdora se'ls agafà a la cara.

No feia molt que encara la seva cara radiava un optimisme i una satisfacció peculiaris en ell.

Tenia gran afició a la marina i volia ingressar-hi per a oferir la seva ajuda a la causa.

La seva illió era que es proposava les idees anarquistes, i, malgrat la seva poca edat, lluitava amb coratge per tal d'aconseguir-ho.

Tenia un caràcter bondadós. Admetia sempre un consell però també sabia donar-lo.

En esclatar la revolució, des

des dels primers dies se n'anà en un equip tècnic al front d'Aragó. Estigué alguns mesos a les avantguardes de Vicenç, alternant la seva tasca de muntatge de cobertes per a la secció motoritzada, amb la del combat, car en els atacs amb el fusell defensava la terra per nosaltres heroïcament llibertada.

JASEP MUIRO CALAFAT, de 43 anys d'edat, considerat per aquest Sindicat com un bon company i militant; ha exercit càrrecs de Junta i militat en els moments més difícils per a l'Organització, i ha lluitat per la causa i la Revolució. Pertanyia a l'Organització des de l'any 1931.

JOAN BALLESTA, de 28 anys d'edat; pertanyia a la Secció de Greixos i Sabons d'aquest Sindicat. Va exercir càrrecs en la Junta Central del Sindicat d'Indústries Químiques. Pertanyia a l'Organització des de l'any 1930. Era considerat per tots els com-

panyos com un bon militant, i sempre en els llocs de major perill i actuava intensament en la clandestinitat. Ha mort lluitant per la Llibertat i la Revolució.

PASQUAL RODRIGUEZ: Una de les figures que sobressortí del gresol ideari de l'Agrupació Anarquista "Els d'Ahir i els d'Avui", és la d'aquest jove company, digne emul d'Espartacus, pensador i combatent. Fou un dels molts que acompanyaren el nostre immortal Durruti en la seva campanya per terres aragoneses. Més tard, i amb el propi Durruti, partí cap a Madrid, on prengué part en la defensa de la ciutat i atac a la Casa de Camp, Pont dels Francesos i Hospital Clínic. Fou seu valor, acordat i sergent.

TEODORO VICENTE: Pertanyia a les Joventuts Llibertàries de Barcelona, i en els fets luctuosos trobà la mort a Vilanova i la Geltrú.

JOSEP MUISO CALAFAT

ven assoliment a la seva casa. Va partir el 24 de juliol i fou mort en un atac a Belchite, el dia 16 d'agost del 1936.

Joaquim Rius Milla: Va marxar al front en la Columna Ascaso, el dia 19 d'agost del 1936. Jove, havia actuat intensament a les Joventuts. Va caure en un dels combats a Vicenç (Oca).

DIÀX IBAÑURRI: Fou també dels feixes a Belchite. Intenc propagador de les noves doctrines, les defensava al front amb les armes a la mà contra els feixistes. Fou, juntament amb l'Alta i mort a l'Hospital General.

ENRIC LANDA RAMIREZ: Va marxar al front el dia 10 d'agost en la Columna Ascaso. Poc temps va romandre-hi, tornant ferit a Barcelona. Una vegada guarit, es reintegrà al front, aquest cop a la Columna Garcia Oliver "Los Aguiluchos", i moviment la metralla va fer-lo caure. Passà a l'Hospital a Barcelona i va morir a la nostra ciutat.

LLEOVI CARRERIZO DE LA CAMARA: Va morir en plena lluita per la qual havia batallat sempre. El 21 de juliol del 1936.

Era encara un nen quan va entrar-se a les Joventuts Llibertàries, després les quals va actuar intel·ligentment, i adquirí aquella espiritualitat ometista que el va caracteritzar sempre.

L'any 1931 va iniciar-se a la vida sindical; alternant les seves activitats entre el Sindicat i l'Ateneu. La seva capacitat i dinamisme el van portar a ser segon cap de la secció de responsabilitat dins de l'Organització confederal. En els llargs períodes de clandestinitat fou un dels més fermes puntals defensors de l'Organització. Compartint amb altres companyes d'Arts Gràfiques múltiples persecucions i empresonaments, no va tenir un moment de atalment. La seva fe revolucionària va ésser sempre la mateixa. En esclatar el criminal moviment feixista ocupava el càrrec de secretari del Sindicat de les Arts Gràfiques i va ésser dels primers d'agafar el fusell en defensa de les llibertats de tota. Va caure en la forma més digna: amb un fusell a la mà defensant

SERGI VADELL

per bé que el seu record sigui un poderós esperó.

A la nostra ciutat, igualment com en altres localitats de la terra catalana, com en viles i ciutats d'altres regions on el món obrer s'estava iniciant la gran epopeia que encara no s'ha clos, aquestes ofrenes populars, aquesta manera exterior de palenar el record, hi són nombrosos i diversos.

L'exemple del poble s'ha vist ajudat per corporacions oficials i organitzacions proletàries. Una estalvia, un pedró erigit a l'esplanada de Colom, commemorà el sacrifici dels caiguts i, en nom de la ciutat i de Catalunya tota, els agraeix i recorda el seu homenatge d'admiració. Comités administratius de municipis i Ajuntaments han volgut perpetuar el record dels herois donant-los nom a carrers i places.

Hom ha aprofitat l'avinentesa per tal de rectificar fets preterits. Avui, els noms de companyes caiguts sota el règim d'opressió resten sota honorats com mereixien. També l'ur record, l'ur sacrifici, l'ur femosa i l'ur exemple han pogut ésser, finalment, exterioritzats i agraïts pel poble.

La sang vessada a la nostra ciutat per centenars de companys i companyes, no ho fou pas inútilment. En la terra s'opà hi ha conreat la collita de demà.

Si no haguessis estat pel sacrifici de tanta i tanta de companyes, ens hauria estat difícil de trobar les forces necessàries per a mantenir i prosseguir la lluita amb la mateixa decisió de com la iniciarem.

ANTONI GASCÓN

Això és el feixisme

(Ve de la pàgina 4)

sentat davant Tarragona i ha fet uns 20 a 25 trets a la costa nord de Tarragona i Alifanella, així com també contra altres llocs de la ciutat, sense ocasionar víctimes ni estralls.

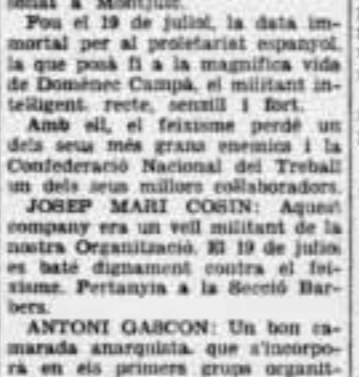
L'agressió fou repel·lida per les bateries de la costa, que actuaren amb eficàcia, i el vaixell es desajustà vers Barcelona, a l'altura de la qual arribà a les deu del matí, a unes dotze milles mar endins, i ha seguit cap a Vilassar, on ha fet foc contra un veïer que pogué salvar-se embarrancant a la costa. El vaixell també fou perseguit per la nostra artilleria, amb la qual entaulà combat.

També va trobar una barraca, que enfosca, després d'apoderar-se de la tripulació. El vaixell marxà en direcció nord-est.

"A les set d'aquest matí, el vaixell feixista "Canarias" ha fet uns 20 a 25 disparos sobre els veïers de Tarragona, sense causar víctimes ni estralls.

Les bateries de la costa contemplaren l'agressió i obligaren el vaixell feixista a desajustar-se en direcció nord. Prop de les deu ha aparegut davant Barcelona i a uns 10 quilòmetres de distància. Després ha continuat la seva marxa també cap al nord, allunyant-se de Barcelona.

Després dels bombardejos i canoneigs esmentats, Barcelona, com també altres ciutats de Catalunya, ha estat atacada diverses vegades del perfil de bombardejos per part dels feixistes. Aquesta no han pogut portar a terme la seva vandàlica ometesa, perquè els han sortit al pas els nostres canons o bé els nostres vaixells de guerra i, covards, no han volgut mai ensaiar el combat.

JOSEP S. PASTOR

CLAUDI CRESPO GARCIA

pany, que morí combatent al camp de batalla. Pertanyia a Infernors.

JAUME COMPANYYS PERLES: Mort al front, complint amb el seu deure de deure de auxiliar. Pertanyia a la Secció de Matges.

CLAUDI CRESPO GARCIA, malaguanyat company. Formava part dels grups de joventuts llibertàries a la barriada del Borr, on es lluitava, una bomba de mà el ferí per bé que de poca gravetat. Curat de la ferida rebuda, immediatament tornà a ocupar el seu lloc a la barriada com a home que lluita per un ideal que la fera feixista vol arrasar.

RAMON FERRANDO LLORET: Vigilant que fou del Passeg de la República, i mentre avançava els veïers perquè es preservessin de l'atac aeri del dia 29 de maig, i mentre desmarcava la seva càrrega d'artilleria feixista, fou tocat per la metralla feixista i morí immediatament.

SABELLA: Complint amb el de-

JOSEP S. PASTOR

AVIADORS ITALIANS CAIGUTS A ESPANYA

Pilots, 25; mecànics, 5; ràdios, 6; armers, 64, motoristes, 4

L'Estat Major de l'Exèrcit del Centre comunicà fa alguns dies la nota següent:

L'estació de ràdio italiana IMX ha comunicat una llista que encapçala així: "Els legionaris aviadors caiguts gloriósament en terres d'Espanya per la causa de la civilització en la guerra antibolchevique".

Pilots, 25; mecànics, 5; ràdios, 6 i armers, 6, els noms dels quals són: Anselmi Zeffire, Agostini, Badini, Vittorio Ceccarelli, Ernesto Cerrito, Hermenegildo del Pan, Dino Dimarzio, Anello Fain, Giorgio Franchescini, Luigi Grimoldi, Luigi Lagra, Ettore Ladl, Giovanni Mastesta, Bartolomé Martella, Elio Matarolo, Ernesto Menico, Enrico Monetti, Gilardo Mosca, Luigi Marioni, Dante Olivero, Guido Prati, Bruno Vittori, Manlio Vivarelli, Italo Volpi, Carmelo Giacino, Brande Zapini, Creli Baderna, Fiorino Piccoli, Valdo Zanussi, Giovanni Mastesta, Ernesto Chia, Ermes Cui, Giacchino Camofio, Angelo Saigio, Trino de Lanfranco, i Giuseppe Zepa.

LLEOVI CARRERIZO DE LA CAMARA

LLEOVI CARRERIZO DE LA CAMARA

CLAUDI CRESPO GARCIA

EN UN ANY DE GUERRA EL BLAU DEL CEL DE CATALUNYA

AIXO ES EL S'HA VIST FEIXISME

TACAT VINT-I-CINC VEGADES PELS «ALES NEGRES»

BARCELONA HA ESTAT BOMBARDEJADA QUATRE VEGADES; BADALONA, QUATRE; PORT-BOU, CINQ; REUS, DUES; GRAMANET DEL BESOS, DUES; CULERA, DUES; TARRAGONA, SANT POL, SARRIA DE TER, CALAFELL, ALTAFULLA, GUIXOLS, TORREDEMBARRA, LLANÇA, AMPOSTA, SANT CARLES DE LA RAPITA, FLIX, SABADELL, GIRONA, CONSTANTÍ, EL VENDRELL I CELRA, UNA VEGADA

Les poblacions del litoral català, com són Mataró, Canet, Calella, Vilassar i altres, han estat també blanc diverses vegades del canoneig dels vaixells pirates. — Ascendeixen a més de mig miler les víctimes, entre morts i ferits

La sublevació feixista a Catalunya fou cosa de pocs moments. Tan bon punt els militars traidors a la seva pàtria sortiren al carrer foren acorralats per les milícies del poble i totalment derrotats. Pocs dies després del 19 de juliol, la nostra ciutat, i amb ella totes les ciutats, viles i pobles de Catalunya, represen el seu ritme. El front de guerra es trobava lluny. La gent vivia confiada. A Catalunya hom no havia de temer cap revifalla del feixisme.

Però heus ací que un dia, el 17 de desembre del 1936, gairebé cinc mesos després d'haver començat la guerra i la Revolució, quatre avions feixistes, procedents de Mallorca, volaren damunt Catalunya i bombardejaren la pacífica vila de Port-Bou. La tranquil·litat de la nostra terra havia estat turbada per primera vegada. Després d'aquest bombardeig ja no han cessat les demostracions dels "defensors de la Cultura". Barcelona, Badalona, Tarragona, Reus, Tortosa, i molts d'altres pobles i viles han sofert la visita nociva dels "ales negres".

Dues, infants i vells han estat sempre el blanc preferit dels durants de la mort. Vint-i-cinc vegades ha sofert Catalunya els barrats bombarders i canoneigs dels avions i vaixells feixistes. Llures incursions han estat sempre perseguides a terme només per a satisfer l'ira sadica insana. No han perseguit mai cap objectiu militar.

No ens ha estat possible recollir el nombre exacte de morts i ferits a conseqüència dels bombardeigs. Tot i així, podem assegurar que les víctimes ascendeixen a més de mig miler.

Amb aquest any de guerra, el blau del cel de Catalunya s'ha vist ennegrit vint-i-cinc vegades pels "ales negres" del feixisme alemany i italià. Però, malgrat tot, mai com ara no havia estat tan blau i tan sòlid. Jorns vindran que el sol de la victòria lluirà dia rera dia i els avions del crim no podran torbar mai més la seva llavor immanculada.

Llegiu, a continuació, els detalls de tots els bombardeigs efectuats per l'aviació rebel des del 17 de desembre del 1936 al 3 de juliol d'enguany.

A PORT-BOU

17 de desembre. — El primer bombardeig que va sofrir Catalunya fou el de la pacífica vila fronterera de Port-Bou. Llegiu el que ens detalla el nostre corresponent de Figueras:

"Figueras. — Minuts després de les onze d'aquest matí, quatre avions rebels, protegits per tres caques, entraren a Espanya, a l'altura de Cap de Creus.

En arribar a l'altura del poble de Culera, deixaren caure unes bombes.

Aquesta mateixa aviació feixista volaren després sobre Port-Bou, on també tiraren bombes. L'agressió dels avions feixistes ocorregué en el mateix instant en què arribava a l'estació de Port-Bou el tren correu. Els viatgers i la població civil cercaren refugi en el túnel.

Sortosament, no calgué lamentar desgràcies personals ni materials a Port-Bou.

L'esquadreta rebel, després de realitzar aquestes gestes, s'internà al mar per Punta Corbière, i va desaparèixer.

Un dels avions, amb tot, tornà cap a terra, i llançà dues bombes més sobre la platja de Grifell, del terme municipal de Llança.

A BARCELONA

13 de febrer. — El comunicat oficial dels nous aquests mata: "En el dia d'ahir, aproximadament a les deu de la nit, un vaixell feixista que navegava per les nostres aigües jurisdiccionals, disparà diverses canonades, algunes de les quals caigueren al caire de la ciutat i ocasionaren alguns ferits.

Les nostres bateries contestaren a l'agressió del vaixell feixista, i aconseguí ale pocs moments fer-lo retirar."

Aquest fou el primer canoneig que va sofrir Barcelona. Va ocasionar disset morts i més de vint ferits.

...

18 de febrer. — A l'endemà d'haver bombardejat per primera vegada Barcelona, els "ales negres" bombardejaren novament Port-Bou.

"Ahr, prop de les sis del matí, aparegueren sobre la població quatre trimotors Junkers, i llançaren bombes de gran potència.

El hagué un diàlet ferit de metralla, entre ella una dona, que ha mort.

Es té la impressió que els trimotors feixistes procedien d'un vaixell portès, situat algunes milles del límit jurisdiccionat.

Es enorme la indignació que aquesta iniquitat ha produït en la localitat i en les comarques veïnes, i s'ha subscrit en tots la fermesa per a combatre el feixisme ascendent, que apella als crims més repugnants.

Varen llançar vuit bombes de gran potència.

A LA PROVINCIA DE TARRAGONA

24 de febrer. — Tortosa, Amposta, Sant Carles de la Ràpita i Flix, han sofert també la visita dels avions del crim. El comunicat d'aquell dia diu:

"Aquesta matinalada han volat damunt de Tortosa, Amposta i Sant Carles de la Ràpita, alguns avions feixistes, els quals han deixat caure diverses bombes sobre les esmentades poblacions. No han aconseguit, però, cap dels objectius que es proposaven. Han volat, també, damunt de Flix, on han deixat caure nombrosos projectils, especialment damunt l'Hospital de Sang. Els detalls que tenim fins aquests moments ens confirmen la mort de vint persones i setze més han resultat ferides, algunes de gravetat."

A PALAMOS I GUIXOLS

6 de març. — Dos trimotors feixistes aparegueren sobre el cel de Palamos i Guixols. Occasionaren diverses víctimes entre la població civil. Els detalls de l'agressió ens diuen així:

"A les deu d'aquest matí han volat damunt de Palamos dos trimotors feixistes. El poble ha esperat l'atrocitat. De seguida s'ha vist clarament que els avions, probablement estrangers, es proposaven de bombardejar les escoles. Les bombes no han originat cap catàstrofe perquè els infants han estat ràpidament desallotjats de les escoles.

El resultat ferit un oficial d'artilleria.

Un cop realitzada aquesta gesta, els dos trimotors s'han dirigit a Flix de Guixols i han deixat caure algunes bombes damunt el port. Afortunadament, les bombes no han fet cap mal perquè totes han estat llançades entre el port i la platja de S'Agaró.

Els avions volaven a gran al-

A PALAMOS

8 de març. — Al cap de dos dies la vila de Palamos és objecte d'un nou bombardeig feixista. Sortosament no hi va haver víctimes. Deia el comunicat:

"A primeres hores del dia d'ahir, un trimotor feixista ha bombardejat un vaixell francès que estava embarrancat, prop de la costa de Palamos. L'avió ha llançat set o vuit bombes, les quals, afortunadament, no han assolit l'objectiu que es proposava."

A BADALONA, GRAMENET I SABADELL

13 de març. — Vuitanta bombes incendiàries foren llançades en aquest dia damunt Badalona i Gramenet del Besos, per dos avions feixistes. Foren destruïdes diverses cases i calgué lamentar moltes víctimes. Heus ací el comunicat oficial:

"A les 9 i 14 minuts d'aquest matí han aparegut sobre el pla del Besos dos trimotors que han llançat vuitanta bombes incendiàries contra la fàbrica Energia Elèctrica de Sant Adrià, que no han aconseguit llur objectiu.

Després s'han dirigit a Sabadell, on han intentat bombardejar el camp d'aviació, cosa que tampoc no han aconseguit.

A Gramenet han destruït dues cases. Ha resultat una dona morta. A Badalona, han bombardejat la fàbrica Crus, sense causar dany. Han destruït dues cases del carrer de Tortosa. Han resultat un mort i tres ferits.

En retirar-se, els avions feixistes han llançat tres bombes sobre un vaixell que hi havia a uns tres-cents metres de la costa, al qual no han tocat.

Els avions feixistes eren trimotors; primer eren dos; després se'ls n'han ajuntat dos més, mo-

Homes morts. Qui són? Són germans nostres. Són homes que han caigut per la classe treballadora. Són morts que tenen un sentit més profund que totes les arrogàncies i tots els projectes. Són la Revolució!

ció lleial, que aconseguiren fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

A BADALONA

4 d'abril. — Novament la bella

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Les sirenes d'alarma han funcionat per a advertir als ciutadans la presència de l'aviació feixista."

ciutat de Badalona, que aconseguien fer-lo fugir pel mateix lloc del mar per on havien vingut.

Fins aquests moments, el nombre de víctimes s'eleva a cinc morts i alguns ferits greus i lleus.

Des dels primers moments, els serveis sanitaris i les forces d'ordre públic han acudit als respectius llocs a prestar els auxilis necessaris.

Poc després, els avions feixistes han anat vers Port-Bou i han llançat dotze bombes incendiàries, dues de les quals no esclataren. No ens assenem estralls d'importància.

El nostre servei antiàeri ha funcionat contra els trimotors, els quals, per tal de contrarestar els efectes d'aquest foc, han omès d'advertir els nius de metralladores, sense aconseguir-hi, i llançaren metralla damunt Corbière.

Durant el bombardeig, a uns dos-cents metres de la costa, hom ha pogut observar un vaixell de guerra que apadrinava els avions i que evolucionava constantment.

Els projectils llançats són de fabricació italiana.

A REUS

27 de maig. — Comunicat oficial: "El general Pozas ha rebut aquest matí els periodistes i els ha manifestat que el bombardeig de Reus per una aviació feixista, la passada matinalada, no havia tingut importància."

A BARCELONA, BADALONA I GRAMENET

29 de maig. — És el bombardeig més intens que ha sofert la nostra ciutat. Aquesta criminal incursió va causar la mort a setanta persones i més de vintanta ferits. A la caserna de l'Exèrcit de l'Est facilitaren la nota següent:

"A les 14 hores del dia d'ahir, set avions trimotors alemanys 'Junkers', procedents de Palma de Mallorca, han llançat, sense cap objectiu, damunt del caire d'aquesta població, Santa Coloma de Gramenet, Badalona i d'altres immenses, gran nombre de bombes incendiàries i explosives de gran pes. Les explosions produïren danys de consideració en nombrosos edificis de la població civil, i el nombre de morts d'aquest criminal bombardeig feixista s'eleva a una 60; el de ferits passa de 50.

Els comandats avions, un cop produïda la covarda agressió, fugiren cap al sud, davant el foc de les nostres bateries. Ets pogut observar que un dels avions volava amb gran dificultat i va llançar una flamarada, al mateix temps que es descomia, perdent altura i velocitat. En la direcció que desmarçava, es veié una densa columna de fum, la qual cosa fa suposar que fou tocat per algun dels disparats."

Les bombes feixistes produïren quatre morts i una cinquantena de ferits, entre els quals n'hi ha cinc de greus. Els altres, després de curats als dispensaris, passaren a la majoria, a casa llur."

Després de l'irregular acte damunt la nostra ciutat, els avions feixistes es dirigiren cap a Badalona, on el funcionament de les bateries antiàeris i la persecució dels nostres caçacs, que sortiren al primer avia, privaren que els aparells feixistes seguisin llur criminal incursió."

A PALAMOS I SANT POL

8 de juny. — Dos creuers feixistes dispararen seixanta-cinc projectils sobre la bella població de Palamos. També foren disparats alguns projectils sobre Sant Pol. Els diu el comunicat:

"Activitat naval enemiga. — A les 5 hores i 27 minuts del dia d'ahir, aparegueren davant del poble de Palamos dos creuers feixistes, que, segons sembla, són el 'Batavia' i el 'Canarias', els quals dispararen sobre l'esmentada població seixanta-cinc projectils. El bombardeig durà fins a les 5:36 hores. Afortunadament, no s'han hagut de lamentar desgràcies personals, i els danys materials causats són d'escassa importància.

Dispararen després els vambells feixistes quatre o cinc projectils sobre Sant Pol, que tampoc no produïren danys.

Aviat els nostres avions, sortint i bombardejant els vaixells pirates, que fugiren mar endina."

A LA COSTA CATALANA

23 de juny. — El bombardeig per un creuer feixista el litoral català. Poca cosa ens diu la nota oficial d'aquell dia. El general Pozas, conservant amb els informadors, els explicà que un vaixell feixista la matinalada passada havia recorregut les aigües de la costa catalana i que les nostres bateries contestaren al foc del vaixell feixista.

A LA PROVINCIA DE TARRAGONA

8 de maig. — Diu el comunicat: "L'aviació feixista ha bombardejat, a les cinc hores del dia d'ahir, les poblacions d'Altafulla, Torredebarra, Calafell i Vendrell. Ha ocasionat un ferit lleu de la població d'Altafulla."

A PORT-BOU

10 de maig. — Novament Port-Bou és bombardejat. Llegim en la referència oficial d'aquell dia: "Quatre trimotors feixistes han bombardejat Port-Bou. Han produït danys materials i algunes víctimes."

A PORT-BOU I CULERA

22 de maig. — Per quarta vegada els ales negres bombardegen la vila fronterera de Port-Bou. Aquest cop són quatre trimotors, els quals llançaren dotze bombes incendiàries. Una d'aquestes va caure en terreny francès. A la referència oficial ens llegim:

"A les quatre d'aquesta matinalada un trimotor feixista procedent del mar ha llançat algunes bombes sobre el pont de Culera, les quals no han causat danys d'importància.

Poc temps després han aparegut tres trimotors més, volant a gran altura, els quals han recorregut el trajecte de Culera a Port-Bou i han llançat damunt d'aquest poble vuit bombes incendiàries, les quals tampoc no han ocasionat desgràcies personals ni danys materials de consideració.

Les nostres bateries antiàeris han disparat contra els avions feixistes i n'han tocat un que, amb grans dificultats, ha anat mar endina."

A GIRONA, CELRA I SARRIA DE TER

30 de juny. — Per primera vegada són bombardejades la ciutat de Girona i les viles de Celrà i Sarrià de Ter. La informació facilitada a la Delegació d'Ordre Públic de Girona diu:

"Un aparell 'Junkers', feixista, procedent de Mallorca, ha llançat damunt Sarrià de Ter tres bombes, que han destruït humils cases i ocasionat cinc morts, entre els una dona i un nen. També han resultat unes ferides, que han estat trasladats a l'hospital d'aquesta ciutat.

El mateix aparell ha llançat una altra bomba damunt d'aquesta capital. Caigué en un camp immediat, i altres a Celrà i Sarrià de Ter, sense conseqüències.

Un aparell de la nostra aviació s'ha aixecat i feu fugir el visitant en direcció al mar."

A TARRAGONA

3 de juliol. — El creuer feixista 'Canarias' disparà vint-i-cinc canonades entre Tarragona i Altafulla. El comunicat oficial ens diu:

"El general Pozas, en la seva conversa amb els periodistes, els assabentà que aquest matí un vaixell feixista tipus 'Canarias' s'ha presentat a la nostra ciutat."

(Arca a la pàgina 3)

Tots els pobles d'Ibèria han sofert esquinços dolorosos. A tot arreu hi ha sernyals inequívocs de la barbàrie feixista. En el gravat veiem una plaça del Madrid heroic, després del primer bombardeig dels mercenaris internacionals

tura. El poble, en compte d'espero-guir-se, s'ha llançat al carrer. La gent estava, naturalment, indignada, però les bombes dels avions feixistes no han aconseguit de fer-li pervir la serenitat. Els dos trimotors s'han fet fonellamos mar endina, i el poble ha repetit ràpidament el seu ritme normal.

Els feixistes poden apuntar-se un altre èxit. Les bombes que han fet caure damunt de la nostra costa, hauran servit per a encoratjar la gent i fer més intensa la lluita contra els enemics del poble i de la llibertat.

...

Ens comuniquen a darrera hora que els trimotors han volat primer damunt Flix de Guixols i després damunt Palamos, d'on han marxat en direcció a Palafrugell.

A Palamos han caigut set o vuit bombes. Algunes d'elles han estat llançades jop del cementiri, però no han esclatat. També n'han caigut alguns danys. Dos de Palamos, aquesta tarda, s'han sentit algunes explosions llunyanes, però no

no plans, que diuen al fusellatge la bandera republicana i a les ales, unes ratlles negres."

A BARCELONA

16 de març. — Segon bombardeig de la població civil de Barcelona. Aquesta nova incursió de tres trimotors negres ocasionà la mort a set persones i en ferí trenta-quatre. Els barris més castigats foren els de la Barceloneta i Poble Sec.

"Novament, aquest matí, l'aviació feixista ha fet la seva aparició sobre la ciutat oberta de Barcelona, per a fer-la objecte dels seus criminals projectils.

Aproximadament, a tres quarts de set, han aparegut sobre l'horitzó, pel costat del mar, tres trimotors feixistes de bombardeig que, en trobar-se sobre la ciutat, han llançat la seva metralla ceguera. Els tres aparells volaven a uns tres mil metres d'altura i es feien gairebé invisibles a causa de la boira. En ésser observada la seva presència, unierem les nostres bateries antiàeris i sortirem a perseguir-los els caçacs de l'avi-

ciutat del litoral és bombardejada pels rebels. Ens diu el comunicat d'aquell dia:

"A les 4:45 de la matinalada d'ahir fou assenyalada pels nostres guaites la presència a l'horitzó d'uns avions que resultaren ésser tres trimotors 'Junkers' feixistes en direcció sud-est o els procedents de Mallorca. Quan eren a l'altura de Badalona, un marxà en direcció nord tot llançant una bomba en els primers pobles del litoral, i els altres dos evolucionaren uns moments sobre la veïna ciutat i els seus voltants, a uns dos mil cinc-cents metres d'altura.

Oportunament varen sonar les sirenes d'alarma i foren aviat els nostres caçacs, els quals no pogueren evitar que fossin llançats uns vint projectils, que ocasionaren ocassos danys.

A l'aparició dels nostres caçacs, els trimotors feixistes varen intentar-se a la mar en direcció a Mallorca."

A TORTOSA

8 d'abril. — Tres trimotors feixistes volen damunt Tortosa. Els

CALENDARI DE LA REVOLUCIO

1936

JULIOL

19.—Els militars i els feixistes s'aturquen en armes contra la República i el Govern legítim constituït.

20.—Francisco Ascaso, militant de la C. N. T., mor en l'assalt a la caserna de les Drassanes.

Es constitueixen les Milícies Antifeixistes de Catalunya.

21.—Les columnes proletàries, sota el comandament de Durruti, surten en direcció a Saragossa.

22.—Apareix a Madrid el diari controlador "C. N. T."

23.—Són posats en circulació els francès, autobusos i "metros" sota la direcció d'un Comitè afecte a la C. N. T.

24.—La Federació Local de Sindicats Unics ordena la jornada al treball.

AGOST

1.—Es troba mort a Madrid l'ex-comandant Vallediano.

4.—Es detingut l'ex-president del Consell Ricard Samper.

2.—Gijón es rendeix a les forces feixistes.

3.—La columna "Durruti" ocupa els pobles aragonesos de Geïna, Pina i Osera.

25.—L'illa de Formentera cau en poder nostre.

26.—Bicicleta ocupada per les nostres forces.

A bord del cotxe "Uruguai" es celebra el consell de guerra sumaríssim contra els generals Godó i Fernández Barral.

27.—Als plaçes de Santa Elena del Castell de Montjuïc són afusellats Godó i Barral.

28.—Per un decret de la Generalitat són rebuats els Goyas dels punys d'un 25 per 100.

29.—Les nostres milícies ocupen el poble de Parlete al front d'Aragó.

Són oberts al públic de Barcelona els teatres i cinemes so-

ta el control del Comitè del Sindicat d'Espectacles Públics, afecte a la C. N. T.

En una sala del Tribunal Suprem de Madrid es celebra el consell sumaríssim contra l'ex-general Panja i l'ex-coronel Fernández Quintana.

Estableix la censura per la correspondència a l'estranger.

16.—Són afusellats, a Madrid, Panja i Fernández Quintana.

20.—Es troba mort, al poble de Piccholata, el codista Dimas de Madridaga.

22.—Es afusella a Madrid el doctor Albilana.

23.—El President de la Generalitat, en nom de la ciutat de Barcelona, presa possessió del Castell de Montjuïc.

24.—A bord de l'"Uruguai" té lloc el consell de guerra contra l'ex-comandant López Amor i els ex-capitans Lluís de la Rúa, López Belda i López Yrujo.

27.—Són afusellats al Castell de Montjuïc els esmentats anteriorment.

28.—Surten cap al front d'Aragó la columna "Los Aquiluchos de la F. A. I.", comandada per Garcia Oliver.

31.—Mor a Madrid el tinent general Milans del Bosch.

SEPTEMBRE

1.—Es detingut a Madrid l'ex-ministre Salazar Alonso.

12.—La columna "Durruti" ocupa el poble de Biclama.

14.—Detingut, a Madrid, de l'ex-ministre codista Frederic Salinas.

22.—A la Presó Model de Madrid és afusellat Salazar Alonso.

Per primera vegada la C. N. T. participa en el Govern de la Generalitat.

OCTUBRE

31.—Els feixistes intenten portar a cap un desembarcament a la badia de Roses.

NOVEMBRE

4.—Són detinguts a Bilbao els cònsols de Colòmbia, Àustria i Paraguai, acusats d'actes d'espionatge.

L'encarregat d'Afers de l'ambaixada d'Espanya a Berlín és objecte d'un atemptat per part de dos monàrquics espanyols.

7.—Quatre representants de la C. N. T., Frederic Montseny, Garcia Oliver, Joan Perro i Joan López, formen part del Govern central.

6.—El Govern de Madrid es trasllada a València.

7.—Restes constituïts la Junta de Defensa de Madrid sota la presidència del general Miaja.

14.—Arriba a València el cotxe social "Kosmos".

16.—Arriba a Madrid la columna "Durruti".

17.—El consell d'Alemanya a Barcelona lliura les portes i inicia els preparatius a sortir de Catalunya.

18.—Es condemna a mort Josep Antoni Primo de Rivera.

20.—Mor heroicament al front de Madrid l'home-cantant Durruti.

Es afusella a Alacant Josep Antoni Primo de Rivera.

22.—Impetuosa manifestació de dol en l'enterrament de Durruti, a Barcelona.

24.—Els Governadors d'Itàlia i Alemanya reconeixen la "Junta de Burgos".

28.—El Govern espanyol mana als ambaixadors alemany i italià que dins el termini de quaranta-vuit hores abandonin l'ambaixada.

DESEMBRE

6.—Al Palau Nacional de Montjuïc es celebra la primera jornada de la Nova Economia.

14.—El Govern d'Espanya acaba encerrar moneda pròpia en peces d'una i dues pesetas.

30.—El Govern de Washington autoritza el subministrament d'armes al Govern legítim d'Espanya.

1937

FEBRER

13.—Primer bombardeig de Port-Bus per l'aviació feixista.

17.—Primer bombardeig de Barcelona per un cotxe pirata. Segon bombardeig de Port-Bus.

20.—El general Ascaso presenta la dimissió del càrrec de sub-secretari de Guerra.

22.—Apareix a Barcelona el primer número del periòdic CATALUNYA, òrgan del sector de la C. N. T.

Mor a Barcelona el destacat anarquista Tomàs Bertran.

23.—Es celebra a Barcelo-

SOLDATS DEL POBLE

El mar sempre té un punt d'aventura. Els mariners del poble, soldats de la Revolució, han gustat aquesta aventura, amb tots els seus perills. L'enemic podia agredir-los a traïció. Els elements podien afavorir l'enemic. Ells no temien ni l'enemic ni el mar. No els temen. No els temeran mai. Estimen el perill. Senten la Llibertat. Soldats del poble, mariners de la Revolució, els nostres braus minyons han estat sempre al servei de la classe treballadora. L'han servida amb el més gran entusiasme. Són fets de carn d'heroi. Salut, mariners del poble. Sou de la manera que heu d'ésser. Valents, abnegats, fidels, lliures

En el Congrés Regional Extraordinari del Sindicat de la C. N. T.

SON EN LLOC SEGUR

27 Grecos, 51 Goyas, 13 Zurbarans, 9 Ticians, 6 Van Dyck i d'altres

I una portentosa biblioteca venatòria

La "Junta de Protecció" del Servei Artístic Espanyol de Madrid ha recollit durant aquest any: 27 Grecos; 11 Pantofes; 13 Zurbarans; 8 Ribera; 51 Goyas; 60 Vicente López; 18 Rosales; 65 Lucas; 9 Ticians; 6 Tintoretos; 6 Tiepolos; 50 Giordanos; 2 Van der Weyden; 4 Boscos; 2 Dureros; 2 Clouets; i 6 Van Dyck.

Diversos autògrafs de Santa Teresa; uns quants autògrafs també de Sant Francesc de Borja; un full d'un còdex del segle V, anterior a la nostra era; els proverbis de Pere Mexia (Sevilla 1580), obra de la qual no hi ha sinó dos exemplars més, un a la Universitat de València, i l'altre al British Museum; una edició princep del "Quirot", etc. Cal afegir-hi una enorme col·lecció de relligats espanyols i una portentosa biblioteca venatòria, que era del Duc d'Almazan.

215 APARELLS

177 CACES I 38 DE BOMBARDEIG

Des del 13 d'octubre del 1936 fins al 18 del corrent mes de juliol 215 aparells feixistes han estat abatuts per la nostra aviació i pels serveis de Defensa antiaèria.

El mes d'octubre foren abatuts 10 caces i 4 avions de bombardeig; el mes de novembre, 24 caces i 7 de bombardeig; el desembre, 21 caces i 3 de bombardeig; el gener, 13 caces i 4 de bombardeig; el febrer, 21 caces i 5 de bombardeig; el març, 16 caces i 2 de bombardeig; l'abril, 13 caces i 7 de bombardeig; el maig, 5 caces i 1 de bombardeig; el juny, 24 caces i 5 de bombardeig, i fins el 18 de juliol, 31 entre caces i de bombardeig.

En total sumen 215 els aparells italians i alemanys que han caigut per a no aixecar-se mai més.

366 MILIONS

Hom calcula que els vint-i-cinc avions feixistes abatuts al front de Madrid en dos dies, durant la darrera ofensiva lliçal, equivalen a una pèrdua de 30.000.000 de pesetes.

Tenint en compte, doncs, que d'ençà de la sublevació han estat abatuts 305 aparells rebels, les pèrdues ascendrien a la quantitat de 366.000.000 de pesetes.

D'on traurà Franco aquesta quantitat per a pagar els alemanys i italians?

El fusell al costat. La cançó als llavis. Es un soldat del poble.

No sabem on ha nascut. No ho volem saber. Es un treballador.

La lluita està plantejada entre la classe treballadora i la forma més extrema del capitalisme. Ell ho sap. Ell té consciència del que significa la seva intervenció en l'obra de redempció del proletariat. Té la convicció que la guerra seria buida de sentit si no representava un complement i un preludi de la Revolució.

No ens interessa saber qui és, ni quants anys té, ni d'on va sortir per a incorporar-se a l'exèrcit revolucionari. Es un dels soldats de la Revolució.

L'ACTUACIO DE LA GENE D'ENÇA QUE VA INICIAR-SE

El dia 19 de juliol el poble va donar una sotragada tan forta a totes les institucions, que es va obrir una portella perquè poguessin penetrar-hi els autèntics representants de la classe obrera.

En aquells dies no es veia venir altra bandera que la socialista. Les portaves totes els vehicles que circulaven per la ciutat. La C. N. T. controlava en absolut tota la vida ciutadana. Si el proletariat que s'acollia crida els nostres banders hagués estat autèntic, el dia 19 de juliol s'hauria convertit en un dia de victòria, però a no alçar-se mai més, totes les organitzacions polítiques. Algunes d'aquestes organitzacions varen subsistir, degut a la tolerància dels treballadors encadrats dintre la C. N. T.

El Govern de la Generalitat, un cop dominada i vençuda els militars facciosos amb l'exèrcit i el valor del poble, es va transformar ràpidament.

La classe treballadora espè des del primer instant la transcendental importància del moment que s'obria i s'adonà perfectament dels termes de la lluita: d'una banda els treballadors, de l'altra, la forma més extrema del capitalisme; és a dir, el feixisme.

El dia 21 de juliol va crear les milícies ciutadanes. Els obrers que havien triomfat eren els encarregats de mantenir l'ordre revolucionari. No podien abandonar les armes, els que havien vençut els militars rebuts.

El President Companys va parlar davant el micròfon instal·lat a la Generalitat, i digué, entre altres coses, que el Govern havia adoptat les mesures necessàries per a fer front a les circumstàncies del moment. Declarà que el Govern mantindria la direcció de la lluita i demanà el concurs i l'assistència de les organitzacions obreres.

Ferminen el Govern els següents consellers:

- Justícia, Lluís Vallès.
- Sanitat, doctor Curuchan.
- Obreres Públiques, Pere Mestre.
- Governació, Josep M. Espanya.
- Treball, Martí Roura.
- Cultura, Ventura Gassol.
- Finances, Martí Esteve.
- Economia, Joan Comorera.

El dia 22 de juliol, les milícies de Catalunya, amb Bonaventura Durri i al front, surten cap a Aragó. El President Companys pronuncia per ràdio una allocució dirigida als elements del Front Popular d'Aragó. Després s'adreça als catalans i els diu que "el pas de les milícies ha d'ésser assistit i acompanyat pel vostre ajut i pel vostre èxit entusiasta".

El dia 23, per mitjà del micròfon instal·lat al Palau de la Generalitat, el President s'adreça al poble espanyol per tal de demostrar-li que no és cert que a Barcelona domina els feixistes.

Es llegia per ràdio una nota de la C. N. T., en la qual s'invita als obrers a regularitzar el treball en les tasques de l'alimentació i serveis públics. Un representant de la C. N. T. s'adreça per ràdio als joves confederats i a tots en general, i els demana que reprimin el treball.

El dia 24 torna a parlar per ràdio i demana el concurs de les organitzacions obreres.

El Govern de la Generalitat es va transformant. El dia 24, el conseller de Cultura, Ventura Gassol, dicta una ordre facultant el rector de la Universitat perquè s'incorpori de tots els centres d'ensenyament que formen part del districte universitari. Són declarats cessants els funcionaris desafectes a la República.

No el Consell celebrat el dia 25 de juliol, el Govern de la Generalitat implanta la setmana de quaranta hores i augmenta els salaris en un 15 per 100. Són instituídes diverses modificacions en el règim de retir i assegurances, i es reposa la primera del de contractes de treball.

El dia 27, s'acorda destinar els centres d'ensenyament confessional a institucions culturals del poble.

Circulen rumors de crisi. El President Companys celebra conferències a la Residència amb diversos consellers i amb alguns militars. A la galeria gòtica hi ha alguns grups d'elements polítics que comenten el possible plantejament de la crisi.

EL PRESIDENT ACCEPTA LA DIMISSIO DEL GOVERN

El dia 31 de juliol, el President Companys digué als periodistes que havia acceptat la dimissió del Govern, per anar a la formació d'un nou Govern que respongués a les necessitats del moment. L'objectiu —sigué— és guanyar la guerra.

Diversos consellers que alhora desaven de formar Consell, ara, al cap d'un any, n'hi ha cinc fora d'Espanya permanentment, i un d'altre i Vallès que ha fet diversos viatges i normalment resideix a l'estranger.

Aquell mateix dia, el President Companys va eridat el president del Parlament, per tal de confiar-

li la formació d'un nou Govern, amb "àmplia base i nous horitzons".

El President li donà la confiança com a cap de Govern. Companys, segons pròpia confessió, volia destituir a les intervencions agudes i personals.

Casnovas no troba gaires dificultats per a la formació del nou Govern. A darrera hora de la tarda del divendres del 31 de juliol, el President crida els periodistes al seu despatx i els diu que s'ha aconseguit la formació del nou Govern, el President del qual és Joan Casnovas, qui actuarà amb la plenitud de les funcions executives, amb el concurs de tots els ciutadans.

Al cap de pocs estona, el president del Govern rep els periodistes i els diu que ha sol·licitat la llista del nou Consell al President de la Generalitat. "Com que és un Govern-diu— que neix en circumstàncies especials, té una amplitud inusitada. He hagut de prescindir de tres homes de l'anterior Govern: Pere Comas, doctor Curuchan i Martí Barrera".

Després de la celebració del Consell del dia 8, diu Casnovas que al anar a l'establiment de la censura de guerra i a la normalització dels serveis de Ràdio. El Consell pren l'acord d'habilitar algunes dependències de l'edifici de l'Escola Nàutica per al cap del Govern. Es crea el Consell d'Economia, organisme ordenador de la nova economia catalana.

El poble va prenent noves posicions i va separant-se dels feixistes de la política. El president Casnovas dona compte a Lluís Companys de la situació política, social i militar de Catalunya. Aquesta visita l'efectuà el dia 13 d'agost.

L'endemà, dia 14, el conseller de Governació, J. M. Espanya, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

El dia 18 d'agost, Joan Casnovas adreça una allocució al poble català. Diu que el Govern seguirà coordinant els esforços per a guanyar la guerra.

Mentrestant la C. N. T. va treballant amb gran entusiasme i fins la seva posició en importants documents. Els homes de la C. N. T. fan tota mena de sacrificis per a resoldre els problemes que planteja la guerra.

El president Casnovas s'adona, segurament, de la solidesa de la C. N. T. i fa el dia 19 una detallada exposició del moment polític i social.

El dia 22 de juliol publiquen una manifestació del President Companys, fetes a l'enviat especial de la "News Chronicle", en les quals fa constar que la C. N. T. i la U. O. T. representen la totalitat del poble català.

Les organitzacions polítiques rodien cap a la posta.

El dia 23 d'agost, el president Companys lliça la bandera catalana a Montjuïc i ofrena al centre de la plaça un ram de flor, color de sang, a la memòria dels qui van morir entre els tràgics murs d'aquell sinistre castell, defensant els ideals de llibertat.

Si poguessin parlar les pedres d'aquella mur, conterien les tortures i les quals foren sotmesos els que no desistaven altra cosa que fer desaparèixer la infàmia i totes les injustícies socials.

El Consell segueix lluitant per a donar la sensació que fa alguna cosa.

El dia 25 són creats els Jurats Populars; i el conseller de Governació dicta una ordre disposant que els vigilants disposin les claus de les cases de llur demarcació a l'Alimentació, i ordena a les portes que tanquin les portes a dos quarts de deu de la nit.

El conseller J. M. Espanya diu a la premsa, referint-se al "desmarcament" dels vigilants, que ha dictat una disposició molt important.

El dia 1 de setembre s'aprova un decret creant els Tribunals de Justícia Popular local, la competència dels quals era la que fins aquells dies corresponia als Jutges municipals.

Diu el decret esmentat que, si l'administració de Justícia havia de sofrir intenses transformacions, calia establir una justícia popular.

El mateix dia són retirades en un 25 per cent les tarifes de subministrament d'energia elèctrica per a usos domèstics. Són suprimit els dipòsits en concepte de fiança.

El dia 9 de setembre, els periodistes, conversant amb el cap del Govern, es planyen que no sigui facilitada a la premsa la nota oficial de consentiment dels Consells. Casnovas contesta que els Consells se celebren amb molta freqüència, i que per aquest motiu no es facilita cap referència.

Es publica un decret dividint en nou regions econòmiques el territori de Catalunya.

El dia 10, el President Companys rep els periodistes, es refereix als articles que es publiquen contra el feixisme, i diu que els subscris. Demana als ciutadans que reaccionin.

El Consell es reuneix amb caràcter extraordinari, sota la presidència de Companys. La reunió se celebra a les dues de la tarda del dia 13.

Companys celebra una conferència amb diversos consellers.

El dia 18, el conseller de Justícia, Lluís Vallès, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

El dia 18 d'agost, Joan Casnovas adreça una allocució al poble català. Diu que el Govern seguirà coordinant els esforços per a guanyar la guerra.

Mentrestant la C. N. T. va treballant amb gran entusiasme i fins la seva posició en importants documents. Els homes de la C. N. T. fan tota mena de sacrificis per a resoldre els problemes que planteja la guerra.

El president Casnovas s'adona, segurament, de la solidesa de la C. N. T. i fa el dia 19 una detallada exposició del moment polític i social.

El dia 22 de juliol publiquen una manifestació del President Companys, fetes a l'enviat especial de la "News Chronicle", en les quals fa constar que la C. N. T. i la U. O. T. representen la totalitat del poble català.

Les organitzacions polítiques rodien cap a la posta.

El dia 23 d'agost, el president Companys lliça la bandera catalana a Montjuïc i ofrena al centre de la plaça un ram de flor, color de sang, a la memòria dels qui van morir entre els tràgics murs d'aquell sinistre castell, defensant els ideals de llibertat.

Si poguessin parlar les pedres d'aquella mur, conterien les tortures i les quals foren sotmesos els que no desistaven altra cosa que fer desaparèixer la infàmia i totes les injustícies socials.

El Consell segueix lluitant per a donar la sensació que fa alguna cosa.

El dia 25 són creats els Jurats Populars; i el conseller de Governació dicta una ordre disposant que els vigilants disposin les claus de les cases de llur demarcació a l'Alimentació, i ordena a les portes que tanquin les portes a dos quarts de deu de la nit.

El conseller J. M. Espanya diu a la premsa, referint-se al "desmarcament" dels vigilants, que ha dictat una disposició molt important.

El dia 1 de setembre s'aprova un decret creant els Tribunals de Justícia Popular local, la competència dels quals era la que fins aquells dies corresponia als Jutges municipals.

Diu el decret esmentat que, si l'administració de Justícia havia de sofrir intenses transformacions, calia establir una justícia popular.

El mateix dia són retirades en un 25 per cent les tarifes de subministrament d'energia elèctrica per a usos domèstics. Són suprimit els dipòsits en concepte de fiança.

El dia 9 de setembre, els periodistes, conversant amb el cap del Govern, es planyen que no sigui facilitada a la premsa la nota oficial de consentiment dels Consells. Casnovas contesta que els Consells se celebren amb molta freqüència, i que per aquest motiu no es facilita cap referència.

Es publica un decret dividint en nou regions econòmiques el territori de Catalunya.

El dia 10, el President Companys rep els periodistes, es refereix als articles que es publiquen contra el feixisme, i diu que els subscris. Demana als ciutadans que reaccionin.

El Consell es reuneix amb caràcter extraordinari, sota la presidència de Companys. La reunió se celebra a les dues de la tarda del dia 13.

Companys celebra una conferència amb diversos consellers.

El dia 18, el conseller de Justícia, Lluís Vallès, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

El dia 18 d'agost, Joan Casnovas adreça una allocució al poble català. Diu que el Govern seguirà coordinant els esforços per a guanyar la guerra.

Mentrestant la C. N. T. va treballant amb gran entusiasme i fins la seva posició en importants documents. Els homes de la C. N. T. fan tota mena de sacrificis per a resoldre els problemes que planteja la guerra.

El president Casnovas s'adona, segurament, de la solidesa de la C. N. T. i fa el dia 19 una detallada exposició del moment polític i social.

El dia 22 de juliol publiquen una manifestació del President Companys, fetes a l'enviat especial de la "News Chronicle", en les quals fa constar que la C. N. T. i la U. O. T. representen la totalitat del poble català.

Les organitzacions polítiques rodien cap a la posta.

El dia 23 d'agost, el president Companys lliça la bandera catalana a Montjuïc i ofrena al centre de la plaça un ram de flor, color de sang, a la memòria dels qui van morir entre els tràgics murs d'aquell sinistre castell, defensant els ideals de llibertat.

Si poguessin parlar les pedres d'aquella mur, conterien les tortures i les quals foren sotmesos els que no desistaven altra cosa que fer desaparèixer la infàmia i totes les injustícies socials.

El Consell segueix lluitant per a donar la sensació que fa alguna cosa.

El dia 25 són creats els Jurats Populars; i el conseller de Governació dicta una ordre disposant que els vigilants disposin les claus de les cases de llur demarcació a l'Alimentació, i ordena a les portes que tanquin les portes a dos quarts de deu de la nit.

El conseller J. M. Espanya diu a la premsa, referint-se al "desmarcament" dels vigilants, que ha dictat una disposició molt important.

El dia 1 de setembre s'aprova un decret creant els Tribunals de Justícia Popular local, la competència dels quals era la que fins aquells dies corresponia als Jutges municipals.

Diu el decret esmentat que, si l'administració de Justícia havia de sofrir intenses transformacions, calia establir una justícia popular.

El mateix dia són retirades en un 25 per cent les tarifes de subministrament d'energia elèctrica per a usos domèstics. Són suprimit els dipòsits en concepte de fiança.

El dia 9 de setembre, els periodistes, conversant amb el cap del Govern, es planyen que no sigui facilitada a la premsa la nota oficial de consentiment dels Consells. Casnovas contesta que els Consells se celebren amb molta freqüència, i que per aquest motiu no es facilita cap referència.

Es publica un decret dividint en nou regions econòmiques el territori de Catalunya.

El dia 10, el President Companys rep els periodistes, es refereix als articles que es publiquen contra el feixisme, i diu que els subscris. Demana als ciutadans que reaccionin.

El Consell es reuneix amb caràcter extraordinari, sota la presidència de Companys. La reunió se celebra a les dues de la tarda del dia 13.

Companys celebra una conferència amb diversos consellers.

El dia 18, el conseller de Justícia, Lluís Vallès, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

EN PLANTEJA UNA NOVA CRISI

El dia 25 de juliol, el President Companys digué als periodistes que havia acceptat la dimissió del Govern, per anar a la formació d'un nou Govern que respongués a les necessitats del moment. L'objectiu —sigué— és guanyar la guerra.

Diversos consellers que alhora desaven de formar Consell, ara, al cap d'un any, n'hi ha cinc fora d'Espanya permanentment, i un d'altre i Vallès que ha fet diversos viatges i normalment resideix a l'estranger.

Aquell mateix dia, el President Companys va eridat el president del Parlament, per tal de confiar-

li la formació d'un nou Govern, amb "àmplia base i nous horitzons".

El President li donà la confiança com a cap de Govern. Companys, segons pròpia confessió, volia destituir a les intervencions agudes i personals.

Casnovas no troba gaires dificultats per a la formació del nou Govern. A darrera hora de la tarda del divendres del 31 de juliol, el President crida els periodistes al seu despatx i els diu que s'ha aconseguit la formació del nou Govern, el President del qual és Joan Casnovas, qui actuarà amb la plenitud de les funcions executives, amb el concurs de tots els ciutadans.

Al cap de pocs estona, el president del Govern rep els periodistes i els diu que ha sol·licitat la llista del nou Consell al President de la Generalitat. "Com que és un Govern-diu— que neix en circumstàncies especials, té una amplitud inusitada. He hagut de prescindir de tres homes de l'anterior Govern: Pere Comas, doctor Curuchan i Martí Barrera".

Després de la celebració del Consell del dia 8, diu Casnovas que al anar a l'establiment de la censura de guerra i a la normalització dels serveis de Ràdio. El Consell pren l'acord d'habilitar algunes dependències de l'edifici de l'Escola Nàutica per al cap del Govern. Es crea el Consell d'Economia, organisme ordenador de la nova economia catalana.

El poble va prenent noves posicions i va separant-se dels feixistes de la política. El president Casnovas dona compte a Lluís Companys de la situació política, social i militar de Catalunya. Aquesta visita l'efectuà el dia 13 d'agost.

L'endemà, dia 14, el conseller de Governació, J. M. Espanya, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

El dia 18 d'agost, Joan Casnovas adreça una allocució al poble català. Diu que el Govern seguirà coordinant els esforços per a guanyar la guerra.

Mentrestant la C. N. T. va treballant amb gran entusiasme i fins la seva posició en importants documents. Els homes de la C. N. T. fan tota mena de sacrificis per a resoldre els problemes que planteja la guerra.

El president Casnovas s'adona, segurament, de la solidesa de la C. N. T. i fa el dia 19 una detallada exposició del moment polític i social.

El dia 22 de juliol publiquen una manifestació del President Companys, fetes a l'enviat especial de la "News Chronicle", en les quals fa constar que la C. N. T. i la U. O. T. representen la totalitat del poble català.

Les organitzacions polítiques rodien cap a la posta.

El dia 23 d'agost, el president Companys lliça la bandera catalana a Montjuïc i ofrena al centre de la plaça un ram de flor, color de sang, a la memòria dels qui van morir entre els tràgics murs d'aquell sinistre castell, defensant els ideals de llibertat.

Si poguessin parlar les pedres d'aquella mur, conterien les tortures i les quals foren sotmesos els que no desistaven altra cosa que fer desaparèixer la infàmia i totes les injustícies socials.

El Consell segueix lluitant per a donar la sensació que fa alguna cosa.

El dia 25 són creats els Jurats Populars; i el conseller de Governació dicta una ordre disposant que els vigilants disposin les claus de les cases de llur demarcació a l'Alimentació, i ordena a les portes que tanquin les portes a dos quarts de deu de la nit.

El conseller J. M. Espanya diu a la premsa, referint-se al "desmarcament" dels vigilants, que ha dictat una disposició molt important.

El dia 1 de setembre s'aprova un decret creant els Tribunals de Justícia Popular local, la competència dels quals era la que fins aquells dies corresponia als Jutges municipals.

Diu el decret esmentat que, si l'administració de Justícia havia de sofrir intenses transformacions, calia establir una justícia popular.

El mateix dia són retirades en un 25 per cent les tarifes de subministrament d'energia elèctrica per a usos domèstics. Són suprimit els dipòsits en concepte de fiança.

El dia 9 de setembre, els periodistes, conversant amb el cap del Govern, es planyen que no sigui facilitada a la premsa la nota oficial de consentiment dels Consells. Casnovas contesta que els Consells se celebren amb molta freqüència, i que per aquest motiu no es facilita cap referència.

Es publica un decret dividint en nou regions econòmiques el territori de Catalunya.

El dia 10, el President Companys rep els periodistes, es refereix als articles que es publiquen contra el feixisme, i diu que els subscris. Demana als ciutadans que reaccionin.

El Consell es reuneix amb caràcter extraordinari, sota la presidència de Companys. La reunió se celebra a les dues de la tarda del dia 13.

Companys celebra una conferència amb diversos consellers.

El dia 18, el conseller de Justícia, Lluís Vallès, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

Treball: Lluís Prunés.
Justícia: Josep Quer.
Obreres Públiques: Pere Mestre.
Cultura: Ventura Gassol.
Sanitat: Martí Roura.
Assistència Social: Joan Puig i Ferrer.
Serveis Públics i Econòmics: Josep Terradellas.
Finances: Martí Esteve.
Governació: Josep M. Espanya.
El dia 7 d'agost, el president del Govern diu que aquest actuarà d'acord amb les organitzacions sindicals.

En el Consell del dia 7, es pren l'acord d'incantar-se dels béns de les persones que han contribuït al moviment sediciós.

El President Casnovas, que es considera, segurament, sobri i ponderat, conversant amb els periodistes pronuncia aquestes paraules: "Els actuals moments no són de verbalsisme".

Després de la celebració del Consell del dia 8, diu Casnovas que al anar a l'establiment de la censura de guerra i a la normalització dels serveis de Ràdio. El Consell pren l'acord d'habilitar algunes dependències de l'edifici de l'Escola Nàutica per al cap del Govern. Es crea el Consell d'Economia, organisme ordenador de la nova economia catalana.

El poble va prenent noves posicions i va separant-se dels feixistes de la política. El president Casnovas dona compte a Lluís Companys de la situació política, social i militar de Catalunya. Aquesta visita l'efectuà el dia 13 d'agost.

L'endemà, dia 14, el conseller de Governació, J. M. Espanya, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

El dia 18 d'agost, Joan Casnovas adreça una allocució al poble català. Diu que el Govern seguirà coordinant els esforços per a guanyar la guerra.

Mentrestant la C. N. T. va treballant amb gran entusiasme i fins la seva posició en importants documents. Els homes de la C. N. T. fan tota mena de sacrificis per a resoldre els problemes que planteja la guerra.

El president Casnovas s'adona, segurament, de la solidesa de la C. N. T. i fa el dia 19 una detallada exposició del moment polític i social.

El dia 22 de juliol publiquen una manifestació del President Companys, fetes a l'enviat especial de la "News Chronicle", en les quals fa constar que la C. N. T. i la U. O. T. representen la totalitat del poble català.

Les organitzacions polítiques rodien cap a la posta.

El dia 23 d'agost, el president Companys lliça la bandera catalana a Montjuïc i ofrena al centre de la plaça un ram de flor, color de sang, a la memòria dels qui van morir entre els tràgics murs d'aquell sinistre castell, defensant els ideals de llibertat.

Si poguessin parlar les pedres d'aquella mur, conterien les tortures i les quals foren sotmesos els que no desistaven altra cosa que fer desaparèixer la infàmia i totes les injustícies socials.

El Consell segueix lluitant per a donar la sensació que fa alguna cosa.

El dia 25 són creats els Jurats Populars; i el conseller de Governació dicta una ordre disposant que els vigilants disposin les claus de les cases de llur demarcació a l'Alimentació, i ordena a les portes que tanquin les portes a dos quarts de deu de la nit.

El conseller J. M. Espanya diu a la premsa, referint-se al "desmarcament" dels vigilants, que ha dictat una disposició molt important.

El dia 1 de setembre s'aprova un decret creant els Tribunals de Justícia Popular local, la competència dels quals era la que fins aquells dies corresponia als Jutges municipals.

Diu el decret esmentat que, si l'administració de Justícia havia de sofrir intenses transformacions, calia establir una justícia popular.

El mateix dia són retirades en un 25 per cent les tarifes de subministrament d'energia elèctrica per a usos domèstics. Són suprimit els dipòsits en concepte de fiança.

El dia 9 de setembre, els periodistes, conversant amb el cap del Govern, es planyen que no sigui facilitada a la premsa la nota oficial de consentiment dels Consells. Casnovas contesta que els Consells se celebren amb molta freqüència, i que per aquest motiu no es facilita cap referència.

Es publica un decret dividint en nou regions econòmiques el territori de Catalunya.

El dia 10, el President Companys rep els periodistes, es refereix als articles que es publiquen contra el feixisme, i diu que els subscris. Demana als ciutadans que reaccionin.

El Consell es reuneix amb caràcter extraordinari, sota la presidència de Companys. La reunió se celebra a les dues de la tarda del dia 13.

Companys celebra una conferència amb diversos consellers.

El dia 18, el conseller de Justícia, Lluís Vallès, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

Al cap de pocs estona, crida els periodistes al seu despatx oficial i els diu que ha procurat unir el concurs dels qui representen grans sectors d'opinió. El President es mostra optimista.

A dos quarts de vuit arriben al Palau de la Generalitat els representants de la U. O. T. i del P. S. U. C. Un poc més tard arriben els nostres companys Domènec, Vázquez i Fàbregas, de la C. N. T. Són una momenta de molta expectació. La gent creu que de la reunió sortirà el nou Govern.

En travessar el President, a les vuit del vespre, la galeria gòtica, diu als periodistes que s'ha sol·licitat la llista del nou Govern.

A les nou, el President torna a conversar amb els periodistes i els diu que ha estat aprovat el manifest que serà adreçat al poble i que ha quedat constituït el nou Consell.

Es facilita la llista del nou Govern. Heus ací el nou Consell de la Generalitat:

Defensa: tinent coronel Sandino.
Justícia: Andreu Nin (P.O.U.M.).
Finances: Josep Terradellas (E. R. C.).
Cultura: Ventura Gassol (E. R. C.).
Seguretat Interior: Artur Alguader (E. R. C.).
Economia: Joan P. Fàbregas (C. N. T.).
Proveïments: Joan J. Domènec (C. N. T.).
Sanitat i Assistència Social: Antoni Garcia (C. N. T.).
Serveis Públics: Joan Casnovas (P. S. U. C.).
Treball i Obres Públiques: Miquel Valdés (P. S. U. C.).
Agricultura: Josep Calvet (U. O. T.).
Conseller sense cartera: Rafael Cloues (A. C.).

El President delega les funcions executives al conseller de Finances, Terradellas.

El consellers Andreu Nin i Artur Alguader són absents de Barcelona.

Tota la premsa local fa grans còpias de la constitució del nou Govern.

El dia 28 de setembre, els consellers prenen possessió de llurs carteres.

El conseller-delegat anuncia el seu viatge a Lleida, acompanyat d'alguns consellers, per tal de resoldre els problemes que hi ha plantejats en aquella comarca.

El dia 29 es reuneix el nou Consell i s'acorda la mobilització de tots els ciutadans.

El dia 1 d'octubre es dissol el Comitè Central de Milícies Antifeixistes.

El conseller Fàbregas prega als obrers, per mitjà de la premsa, que acompanyin totes les accions, perquè són a punt de publicar-se les disposicions que han de regular el control obrer i les col·lectivitats industrials.

El dia 2, l'esmentat conseller crida als periodistes i els parla de l'estructuració de serveis de la nova economia. Explica l'abast de la creació de la Junta de Control Sindical i de la Direcció general de la Indústria i del Comerç.

El projecte del nostre company Fàbregas causen molt bon efecte a l'opinió.

El dia 3 d'octubre, el ministre de Marina i Aire, Indalecio Prieto, i d'Obreres Públiques, Juli Just, s'entrevistaren amb el President Companys. No es facilità cap referència d'aquesta reunió.

El conseller delegat dona compte als periodistes de la constitució dels nous Ajuntaments de Catalunya i de l'estructuració de la nova vida econòmica.

En el Consell celebrat el dia 12, són estudiades les col·lectivitats de les terres i són estudiats també els problemes del proveïment.

El dia 13 el conseller Fàbregas rep els periodistes i els dona compte del viatge que ha efectuat a les terres tarraconenses i al Baix Ebre, per tal d'estudiar les condicions econòmiques d'aquelles comarques.

El conseller de Justícia, Andreu Nin, el dia 14 d'octubre explica als periodistes l'abast del decret creat pel Tribunal Popular de Justícia, aprovat en el Consell celebrat el dia anterior.

L'endemà, la premsa publica el text del decret. Aquest té per objecte crear una jurisdicció per a castigar actes contrarevolucionaris, l'oposició, les activitats dretrotistes i el terrorisme.

El dia 16 comencen les crides per a demanar als veïns de la ciutat de Barcelona equips de llit. Els primers cridats són els veïns de la Rambla de Catalunya i del carrer de Balmes. Aquests equips van destinats als refugiats.

El mateix dia, el President efectua un viatge per les terres de Lleida.

El dia 18 d'octubre hi ha una gran animació a despatx oficial del President. Hi ha una certa expectació per a saber el que passa. El conseller delegat, Josep Terradellas, abandona ràpidament el Palau de la Generalitat i es dirigeix vers un lloc desconegut. El seu cotxe va procedir de l'escorta, la qual cosa indica que el lloc on es dirigeix és llunyà.

L'endemà es reuneix el Consell i de molta duració. Es crea la Junta de Comerç Exterior.

Les crisis que s'han plantejat durant la guerra i els acords més importants que han estat presos pel Consell Executiu en les diverses reunions que ha celebrat

eta dicta un decret sobre política de la vivenda, en el qual són modificades les normes processals.

Companys s'entrevistà amb el ministre de Treball i el subsecretari de Finances de la República. Assistí a la conferència el conseller de Finances de la Generalitat.

En el Consell del dia 19 es modificada la llei del divorci.

El dia 20, el cap del Govern, Joan Casnovas, visita les comarques empordaneses.

Ja fa dies que circulen rumors de crisi. El Govern de la Generalitat no representa sectors importants que lluiten per aconseguir l'esclatament del feixisme. En un Govern polític, en el qual el proletariat no té cap representant.

ES PLANTEJA LA CRISI I ELS REPRESENTANTS DE LA C. N. T. FORMEN PART DEL NOU GOVERN

El dia 25 de setembre es reuneix sota la presidència de Companys el Consell executiu d'Esquerra Republicana de Catalunya. La crisi no ha pres encara estat oficial. Companys es limita a dir als periodistes que el Consell de l'Esquerra s'havia reunit per tal d'estudiar els problemes que estaven plantejats en aquella momenta.

El President no fa cap al·lusió a la crisi, però totum ap que ha estat plantejada en el darrer Consell.

Al cap de pocs hores d'haver conversat el President amb els periodistes a la secretaria de la Presidència, es va facilitar una nota en la qual es feia constar que, en la darrera reunió, es va plantejar el problema polític, i que l'endemà, dissabte, començaran les consultes i quedarà solucionada ràpidament la crisi.

L'endemà, dia 26, el cap del Govern, Lluís Vallès, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

El dia 18 d'agost, Joan Casnovas adreça una allocució al poble català. Diu que el Govern seguirà coordinant els esforços per a guanyar la guerra.

Mentrestant la C. N. T. va treballant amb gran entusiasme i fins la seva posició en importants documents. Els homes de la C. N. T. fan tota mena de sacrificis per a resoldre els problemes que planteja la guerra.

El president Casnovas s'adona, segurament, de la solidesa de la C. N. T. i fa el dia 19 una detallada exposició del moment polític i social.

El dia 22 de juliol publiquen una manifestació del President Companys, fetes a l'enviat especial de la "News Chronicle", en les quals fa constar que la C. N. T. i la U. O. T. representen la totalitat del poble català.

Les organitzacions polítiques rodien cap a la posta.

El dia 23 d'agost, el president Companys lliça la bandera catalana a Montjuïc i ofrena al centre de la plaça un ram de flor, color de sang, a la memòria dels qui van morir entre els tràgics murs d'aquell sinistre castell, defensant els ideals de llibertat.

Si poguessin parlar les pedres d'aquella mur, conterien les tortures i les quals foren sotmesos els que no desistaven altra cosa que fer desaparèixer la infàmia i totes les injustícies socials.

El Consell segueix lluitant per a donar la sensació que fa alguna cosa.

El dia 25 són creats els Jurats Populars; i el conseller de Governació dicta una ordre disposant que els vigilants disposin les claus de les cases de llur demarcació a l'Alimentació, i ordena a les portes que tanquin les portes a dos quarts de deu de la nit.

El conseller J. M. Espanya diu a la premsa, referint-se al "desmarcament" dels vigilants, que ha dictat una disposició molt important.

El dia 1 de setembre s'aprova un decret creant els Tribunals de Justícia Popular local, la competència dels quals era la que fins aquells dies corresponia als Jutges municipals.

Diu el decret esmentat que, si l'administració de Justícia havia de sofrir intenses transformacions, calia establir una justícia popular.

El mateix dia són retirades en un 25 per cent les tarifes de subministrament d'energia elèctrica per a usos domèstics. Són suprimit els dipòsits en concepte de fiança.

El dia 9 de setembre, els periodistes, conversant amb el cap del Govern, es planyen que no sigui facilitada a la premsa la nota oficial de consentiment dels Consells. Casnovas contesta que els Consells se celebren amb molta freqüència, i que per aquest motiu no es facilita cap referència.

Es publica un decret dividint en nou regions econòmiques el territori de Catalunya.

El dia 10, el President Companys rep els periodistes, es refereix als articles que es publiquen contra el feixisme, i diu que els subscris. Demana als ciutadans que reaccionin.

El Consell es reuneix amb caràcter extraordinari, sota la presidència de Companys. La reunió se celebra a les dues de la tarda del dia 13.

Companys celebra una conferència amb diversos consellers.

El dia 18, el conseller de Justícia, Lluís Vallès, ordena que siguin retirats immediatament els draps blancs dels balconis, finestres i altres llocs. Aquests draps foren col·locats durant la revolució del 19 de juliol.

El dia 25 de setembre es reuneix sota la presidència de Companys el Consell executiu d'Esquerra Republicana de Catalunya. La crisi no ha pres encara estat oficial. Companys es limita a dir als periodistes que el Consell de l'Esquerra s'havia reunit per tal d'estudiar els problemes que estaven plantejats en aquella momenta.

El President no fa cap al·lusió a la crisi, però totum ap que ha estat plantejada en el darrer Consell.

Al cap de pocs hores d'haver conversat el President amb els periodistes a la secretaria de la Presidència, es va facilitar una nota en la qual es feia constar que, en la darrera reunió, es va plantejar el problema polític, i que l'endemà, dissabte, començaran les consultes i quedarà solucionada ràpidament la crisi

RALITAT DE CATALUNYA EL MOVIMENT FEIXISTA

El secretari del Consell, aquest es preocupa del problema del pa. Els nostres adversaris intenten fer creure als incauts que el nostre company Durruti és el responsable de la manca de blat. Aquesta maniobra no té.

El dia 30, els consellers Sbert, Comera i Domenech van a València per a tramitar diverses assumptes del seu departament.

El conseller delegat, Josep Terradellas, el dia 7 de gener facilita una nota, en la qual anuncia que prepara l'aplicació de les seves facultats excepcionals en matèria d'habitatge.

El dia 9, el conseller primer torna de València, on ha realitzat una dies treballant importants devers.

El "Diari Oficial" del dia 8 publica un decret de Justícia, modificant la constitució i funcionament dels Tribunals Populars i assegurant el caràcter de les sentències que han d'aportar en l'investidura.

El dia 11, el President Companys marxa cap a Benicarló, acompanyat del seu secretari Ramon. En aquesta ciutat celebra una entrevista amb el President de la República i el President del Govern. A l'1 es deu de la nit torna a Barcelona.

L'endemà, dia 12, els periodistes que havia parlat amb Largo Caballero de diversos assumptes d'actualitat. Cal afegir que les activitats pròpies de Catalunya amb les de la República.

A la sortida del Consell del dia 18 de gener, el conseller secretari anuncia la prevista implantació del reconeixement familiar.

El conseller de Justícia, Rafael Vidiella, marxa cap a València per tal d'entrevistar-se amb el ministre de Justícia, Garcia Oliver.

El dia 23, el Departament de Finances anuncia la situació d'una sèrie de lletells de 230 pesetes.

Les representants del Consell de Defensa d'Aragó i de la Generalitat, el dia 28 celebren una reunió i prenen, entre altres acords, el d'organitzar a Lleida la Intendencia de l'exèrcit català.

Al despatx oficial del conseller primer, el dia 1 de febrer se celebra una important reunió, a la qual assisteixen els consellers Legies i Domenech, i els membres del Comitè Regional de la C. N. T. Valeri Mas i Fabregas. No es va donar cap referència de la reunió. Només diu que la reunió estava relacionada amb el Consell que havia de celebrar-se a la tarda. Circulen rumors de crisi, que són refutats. El dia següent, els consellers Legies i Terradellas surten cap a París de Girona per assistir a l'acte de constitució de l'Ajuntament. El dia 3, l'ajuntament d'Espagna a París. Lluís Araquistain, visita el President Companys.

Un grup parlamentari francès, designat pel Parlament francès, visita oficialment el President Companys. Aquesta visita s'espereja el dia 4. Els parlamentaris visiten el Departament d'Economia, on són rebuts pel conseller Santillan. En el Consell que se celebra aquell dia s'explica el projecte de construir 60 grups escolars per a 40.000 alumnes.

El conseller primer diu als periodistes que 30.000 obrers treballen en les fàbriques de material bélic.

En què encara creuen que són possibles les entremaliadures polítiques, organitzen manifestacions "espontànies" contra la C. N. T. Les pancartes dels manifestants parlen de manifest "substitutiu" de les manifestacions. El secretari de la Junta de Seguretat Interior, Aureli Fernández, facilita una nota a la premsa, condemnant les manifestacions i declarant que no tenen altra finalitat que dividir el poble. Espereja representant "l'entusiasme" dels manifestants, que no sabem el que moment ni el que veuen.

Alguns de nosaltres al Consell del dia 19 de juliol una reunió en la qual haurien estat convocats els representants sindicals i polítics. La reunió no arriba a les 10 de la nit. Sbert, amb una referència de la reunió, diu que haurien estat convocats els representants sindicals i polítics.

El Consell se reuneix a les 11 de la nit. El dia 19, els consellers Terradellas, Domenech i Comera, marxen cap a València per tal d'entrevistar-se amb els membres de l'exèrcit català i de les finances.

El dia 29 el President envia a Terradellas la formació d'un Govern semblant a l'anterior. És el tercer dia de crisi. Terradellas confereix amb els delegats de la C. N. T., U. G. T., P. S. U. C. i U. R. No es facilita cap referència d'aquestes entrevistes.

Terradellas, rep els informadors de la Generalitat que el President manifesta a la premsa que cercarà personalment una solució "a aquest greu problema".

EL PRESIDENT NOMENA UN GOVERN DE TRANSACCIO

El dia 3, Companys crida al seu despatx oficial els representants de la premsa i els llegits una nota molt extensa, escrita en tunc patètic. En aquest document demana la unió de totes les forces antifeixistes. Després d'un preambol diu que sota la seva responsabilitat ha format el següent Govern:

Finances i Cultura: Josep Terradellas.

seguint d'alguns dels caps d'aquell centre oficial.

A la sortida del Consell que es va celebrar aquell dia, fou facilitada una nota a la premsa condemnant els incidents ocorreguts amb motiu de la dita manifestació i assenyalant la imposició de sancions en el cas que es repetissin.

En el Consell celebrat el dia primer de març són aprovats els decrets sobre la reorganització dels serveis d'Ordre Públic.

L'endemà, Terradellas diu a la premsa que queden dissolts tots els organismes que exercien funcions de policia i anuncia la creació del cos de Seguretat de Catalunya.

El dia 3 torna a rebre els periodistes i els diu que aviat serà un fet la coordinació dels serveis econòmics, financers i militars amb el Govern de la República.

El President Companys, el dia següent rep els periodistes i els torna a parlar de la coordinació de serveis. Ha donat bon resultat—afirma.

El dia 4, el conseller delegat Terradellas, rep els representants del Comitè Regional abandonen el despatx oficial de Terradellas, aquest crida als periodistes i els diu que no hi ha res en concret, però que tenia bones impressions.

A la tarda del mateix dia, es reuneixen separatament els representants de la C. N. T., de la U. G. T. i, finalment, de l'Esquerra.

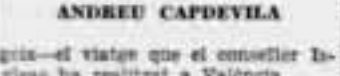
A les nou del vespre se celebra una altra reunió, a la qual assisteixen Valeri Mas, Domenech, Castellote i Xena. La reunió acaba a les deu de la nit.

Terradellas manifesta als periodistes que esperaven sentir el resultat de la reunió, que els crida a consulta havien sentit animats d'un esperit de franca col·laboració.

Terradellas crida els periodistes al seu despatx, Gairebé no pot parlar a conseqüència d'una aguda afecció. Em proposo—diu—visitar el President per a donar-li compte del resultat de les meves gestions. No us pot avançar el que li diré.

A mitjanit tornen novament al Palau de la Generalitat els representants de les organitzacions sindicals i polítiques. A dos quarts de dues de la matinada acaba la reunió i, a la sortida, els reunits no fan cap manifestació als periodistes.

Terradellas és una mica més explícit. Diu als informadors que la crisi ha quedat resolta i que demà facilitarà la llista del Govern. Formaran part d'aquest Govern totes les organitzacions que estaven representades en l'anterior Govern.

ANDREU CAPDEVILA

grís—el viatge que el conseller Legies ha realitzat a València.

El dia 8, el President rep novament els periodistes i se plantja de la companyia independent que fan certs diaris estrangers. Aquests diaris diuen que el President ha fugit de Catalunya.

Tanté rep els periodistes Terradellas, i els dona compte del viatge que ha efectuat a la Catalunya, amb el conseller d'Economia, Santillan.

El dia 23 celebren rumors de crisi. El conseller de Cultura, Sbert, a la sortida del Consell, afirma que no s'ha plantejat la crisi.

El dia 25 de març, el President no abandona durant tot el dia el despatx oficial. Només diu que no passa res, però el President va desparant una gran activitat. Al matí i a la tarda s'usen conferències telefòniques i personals amb diversos elements polítics.

A la sortida del Consell celebrat l'endemà, dia 26, el conseller Sbert diu als periodistes que ha estat plantejada la crisi. El secretari del Consell no vol fer cap més manifestació, perquè serà el President el qui donarà compte del plantejament de la crisi.

Als periodistes es dirigeixen a la Residència. El President els rep de segona i els diu que, en la reunió que acabava de celebrar-se, havia quedat plantejada la crisi. Demà no podrà i se facilitarà una nota. No puc—segui dient—direr gaire extensió a les consultes. La formació del Govern serà lenta, i jo vull prendre totes les garanties necessàries i lligar bé tots els caps.

L'endemà facilita una nota extensiva, més lliçada que política. Assenyalant a encara les esveltes sollicituds el President assenyalant el Parlament, doctor Serra Hunter, amb els representants de les organitzacions polítiques.

A dos quarts de vuit de la tarda el President Companys crida a la Residència els representants de la C. N. T., U. G. T., P. S. U. C. i U. R. per a efectuar un canvi d'impressions. Després celebra una reunió conjunta amb totes les forces que estaven representades en el Govern dimissionari.

Terradellas s'limita a dir que els reunits han efectuat un canvi d'impressions. A la sortida, cap dels reunits no fa cap manifestació, però s'indigna sap que no han arribat a un acord.

El dia 3 d'abril continuen les reunions i les consultes. La solució de la crisi no es fa albiradora, perquè sergués fent canvi la maniobra. A les deu de la nit Terradellas rep els periodistes i els diu que les organitzacions sindicals no poden arribar a un punt de concòrdia.

Terradellas declara l'encarrec de formar Govern. El President manifesta a la premsa que cercarà personalment una solució "a aquest greu problema".

EL PRESIDENT NOMENA UN GOVERN DE TRANSACCIO

El dia 3, Companys crida al seu despatx oficial els representants de la premsa i els llegits una nota molt extensa, escrita en tunc patètic. En aquest document demana la unió de totes les forces antifeixistes. Després d'un preambol diu que sota la seva responsabilitat ha format el següent Govern:

Finances i Cultura: Josep Terradellas.

Proveïments: Josep Miret (P. S. U. C.).
Treball i Obres Públiques: Rafael Vidiella (P. S. U. C.)
Justícia: Joan Comera (P. S. U. C.).
Seguretat Interior: Antoni Aiguader.
Cultura: Antoni M. Sbert.
Agricultura: Josep Calvet.
La C. N. T. per a solucionar la crisi arriba al màxim de transaccions.

El dia 17 els consellers prenen possessió de les Conselleries que han de regentar.

El dia 24 la ministre de Sanitat, Frederica Montseny, visita el conseller de Sanitat, Aureli Fernández.

El dia 28 se celebra un Consell extraordinari per tal d'efectuar un canvi d'impressions sobre els problemes polítics i socials.

L'endemà torna a reunir-se el Consell i el secretari Sbert facilita una nota en la qual es fa constar que el Govern desitja que desaparegui ràpidament la inquietud i l'alarma en què viu Catalunya.

Seguiment està alarmada davant l'arribada de certs consellers, que volen fer tornar a l'estat d'anàrquia de la guerra.

El dia 30 d'abril, el delegat d'Economia visita el President Companys. El representant del País Basc pronuncia un vibrant parlament de salutació.

Companys transmet un telegrama al President Aguirre, protestant de la destrucció de Guernica.

El dia 3 de maig el President surt cap a Benicarló, on celebra una entrevista amb el cap del Govern de la República, Largo Caballero.

El mateix dia, per les emissions de la Generalitat es realitza una nota, en la qual Arriaga Aiguader fa constar que han quedat resolta les incerteses registrats a la Plaça de Catalunya, amb motiu de la intervenció ordenada a la Companyia Telefònica.

Es també radiada la següent nota:

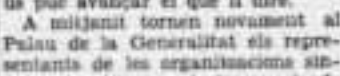
"Els Comitès Regionals de la C. N. T., a tots els atletes de Catalunya. Aquesta tarda s'ha registrat a Barcelona un incident davant l'edifici de la Telefònica. Els Comitès Regionals han realitzat immediatament gestions per a resoldre l'incident. s'ha ordenat a base que totes les forces mobilitades a conseqüència del conflicte, es retirin mentre els organismes competents el resolguin en definitiva".

A la nit se celebra un Consell amb caràcter extraordinari. A les deu és suspès el Consell per a continuar-lo a mitjanit. Els consellers van estar reunits fins a la matinada.

Esclata una protesta i es produeixen topades sagnants amb la força pública. Els protestaris demanen la dimissió del conseller de Seguretat, Antoni Aiguader.

El dia 5, el general Pons anuncia les funerals de conseller de Defensa.

Des de les emissions de la Generalitat són radiades diverses notes encaminades a aconseguir el restabliment de la normalitat.

D. A. DE SANTILLAN

Seguretat Interior: Arriaga Aiguader.
Defensa: Francesc Legies.
Economia, Serveis Públics, Assistència Social i Sanitat: J. J. Domenech.
Treball, Obres Públiques i Justícia: Joan Comera.
Agricultura i Proveïments: Josep Calvet.

Després de llegida la nota, el President confereix amb els periodistes i els diu que en tracta d'un Govern de transacció i que el nou Consell es reunirà a les set de la tarda. A aquesta hora es reuneix el Consell, però no es presenten els representants de la C. N. T. A la sortida del Consell el President diu als informadors que el conseller Legies no ha assistit a la reunió perquè se troba a València, i el company Domenech "es trobava en aquella moments en una reunió".

Les nostres companyies van tenir la noblesa de no desautoritzar el President. ¿Què hauria passat si haguessin dit públicament que no volien tenir cap participació en el nou Govern?

En facilitar endevinar les conseqüències que hauria tingut la desautorització dels nostres companys. La C. N. T. va donar una llista de responsabilitat als partidaris de les entremaliadures polítiques.

El dia 5 els representants del Comitè Regional celebren una conferència amb el President Companys.

El dia 6 se celebra a l'Olympia un gran miting, davant d'una gentada enorme, en el qual prenen part els nostres companys Valeri Mas, Comera.

Es fa difícil endevinar les conseqüències que hauria tingut la desautorització dels nostres companys. La C. N. T. va donar una llista de responsabilitat als partidaris de les entremaliadures polítiques.

El dia 5 els representants del Comitè Regional celebren una conferència amb el President Companys.

El dia 6 se celebra a l'Olympia un gran miting, davant d'una gentada enorme, en el qual prenen part els nostres companys Valeri Mas, Comera.

AURELI FERNANDEZ

tec, Fabregas i Domenech. Els ocadors, amb la claredat que caracteritza els homes de la C. N. T.,

I exposen sincerament les causes que van motivar la renúncia de les Conselleries que els eren adjudicades. El nostre company Domenech diu amb gran aplaudiment, —és impossible explicar el desig d'apadrinar— que són veritables confessions— que hem pogut governar sense la col·laboració de la C. N. T., però he estatim armar-nos humiltes contra ella.

Continuen plantejant la crisi, malgrat que oficialment se digui el contrari. A poc a poc va minvant l'interès dels catalans per a conèixer la transacció de la crisi.

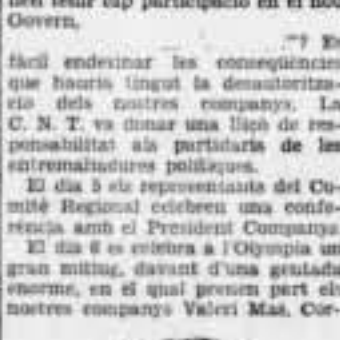
Després d'una dies d'absoluts silencis, el dia 9 es reuneixen a la Generalitat els representants de les organitzacions sindicals i polítiques. L'endemà hem diu que existeixen corrents d'harmonia. En el Butlletí informatiu de la C. N. T. apareixen notes força orientadores. Després el primer, la C. N. T. amb una intenció colpidora, diu que desitja la unió de totes els obrers. És l'única organització que la dretja així mateix. Talment a transaccions una dies de calma.

ARRIBEN A UNA COINCIDENCIA LES ORGANITZACIONS SINDICALS

El dia 18 diuen a la Generalitat que les organitzacions antifeixistes han arribat a una concòrdia.

El President declara que li ha estat concedit un marge de confiança. Es facilita la llista del nou Govern:

Finances: Josep Terradellas (E. R. C.).
Defensa: Francesc Legies (C. N. T.).
Economia: Andreu Capdevila (C. N. T.).
Serveis Públics: Joan J. Domenech (C. N. T.).
Sanitat, Assistència Social: Aureli Fernández (C. N. T.).

JOAN J. DOMENECH

ramos són contradictoris.

El dia 1 de juny diu el President als periodistes que el Govern autoriza a de tenir plenitud de poder i de prestigi, i que en el Consell que se celebrará, Valeri Mas donarà compte del seu viatge a València.

El dia 2 de juny són dissoltes les comissions de frontera i es comença d'investigació, i el dia 5 el conseller de Governació, Martí Pened, diu una ordre dissolent les Patrulles de Control.

El dia 7, el President Companys s'adreça al consell general de Mèxic una salutació de Viladomat perquè la llibertat al President de la República d'aquell país.

A la sortida del Consell celebrat el dia 11 de juny, Valeri Mas diu als periodistes que ha estat aprovat un decret d'Economia establiment el principi de la municipalització de la vivenda en tot el territori de Catalunya.

Hom preveu la creació d'unes escoles immobiliàries que seran lliurades als propietaris amb càrrec d'indemnització.

El dia 15, el president del Parlament de Catalunya, Joan Casanoves, que ha tornat de París, visita el President Companys. La visita fou molt breu.

En el Consell celebrat el dia 18, és aprovat un decret establiment que aquest any no hi haurà vacances per als funcionaris que depenen de la Generalitat. En el mateix Consell és aprovat un decret creant el certificat de treball.

El President Companys ja fa dies que celebra entrevistes amb els representants dels partits polítics antifeixistes. Aduu i visita els representants dels partits minoritaris. Tots ells vol tenir participació en el Govern que se troba encara en un estat emborcallat.

Assenyalant els grups a la galeria pública.

El dia 19, el President rep als periodistes i els diu que no veu llum el dia de donar més amplitud al Consell executiu de la Generalitat. No cal que ningú—afirma—tingui la por, perquè aviat serà oberta.

Aquell dia, els grups entrinats a la galeria pública foren més nombrosos.

El President després de conversar amb els periodistes, es va dirigir a l'Ajuntament, on va conferenciar amb l'alcalde, Pi i Sunyer. Aquesta visita va causar una gran expectació. El abandonat el despatx oficial de l'alcalde, el President no va voler fer cap manifestació. Es va limitar a dir que l'alcalde i ell sempre estaven d'acord.

Circulen rumors de crisi.

El dia 23, el President rep diversos visites. Entre altres, el visiten els nostres companys Eroles i Xena, de la C. N. T.

En el Consell que se celebra el dia 23 no es planteja encara el problema polític de la Generalitat.

Torna a parlar-se d'una possible actitud que pensa adoptar el President. Un periodista que ha parlat amb Lluís Companys, diu que el "President no deserta dels Roers de responsabilitat".

A la sortida del Consell celebrat el dia 25 és facilitada una nota a la premsa, en la qual es fa constar que el Consell ha enviat impressions sobre la situació política, i que ha estat donat un vot de confiança al President perquè, quan

hoo cregut oportú, faci pública la resolució adoptada.

ES PLANTEJADA LA CRISI I EL PRESIDENT DIU QUE L'HORA HISTORICA EXIGIX UN GOVERN DE GUERRA

El dia 28 de juny és plantejada la crisi. El President diu, en una allocució radiada, que l'hora històrica exigeix un govern de guerra. Ho reserva les funcions executives del nou Consell.

Aquestes funcions pretensia exigir-les el representant d'un partit polític.

Són citats els representants dels tres sectors majoritaris: C. N. T., U. G. T. i E. R. C. El President diu que la crisi serà ràpida.

El dimarts 28 de maig comencen les consultes. A dos quarts de deu del matí, el President es trasllada al seu despatx oficial. El primer que el visita és Joan Casanoves. L'entrevista és breu. Llura a la premsa una nota a la sortida.

A mitjanit arriba al President una nota de la C. N. T., Eroles i Xena. Ni a l'entrevista ni a la sortida no van voler fer cap manifestació. En la nota que van lliurar al President, diuen que són partidaris de la unió de totes els sectors antifeixistes i de la col·laboració de tots al Govern. Aquest ha d'ésser integrat per les dues centrals sindicals i per l'E. R. C. i la U. R.

El dimarts s'efectuen noves consultes. A les quatre de la tarda, Eroles i Xena celebren amb el President un canvi d'impressions. A les set, Comera visita el President. A la sortida diu que ja està ultimada la llista.

Es facilita la llista del nou Govern:

President: Lluís Companys.
Governació: Antoni M. Sbert (E. R. C.).
Finances: Josep Terradellas (E. R. C.).
Cultura: Carles Pi i Sunyer (E. R. C.).
Sanitat i Assistència Social: Robert Alfonso Vidal (C. N. T.).
Serveis Públics: Joan Garcia Oliver (C. N. T.).
Economia: Germinal Legies i Jaume (C. N. T.).
Proveïments: Miquel Serra Pàmies (P. S. U. C.).
Justícia: Rafael Vidiella (P. S. U. C.).
Treball i Obres Públiques: Joan Comera (P. S. U. C.).
Agricultura: Josep Calvet (U. R.).
Conseller sense cartera: P. Bosc Gimpera (Independent).

ELS REPRESENTANTS DE LA C. N. T. NO PRENEN POSSESSIO DE LAUS CONSELLERIES

El dia 29, el President Companys diu davant el micròfon instal·lat a la Generalitat que [ha visitat una comissió de la C. N. T. per tal de lliurar-li un comunicat]. Els representants de la C. N. T., segons diuen, no prendran possessió de les conselleries mentre no deixi escrit s'efecte el nomenament del conseller sense cartera. Després de comentar l'activitat energica dels representants de la C. N. T., anuncia la formació del següent Govern:

President: Lluís Companys.
Governació i Assistència Social: Antoni M. Sbert.
Finances: Josep Terradellas.
Cultura: Carles Pi i Sunyer.
Treball i Obres Públiques: Rafael Vidiella.
Economia: Joan Comera.
Proveïments: Miquel Serra Pàmies.
Justícia: Pere Bosc Gimpera.
Agricultura: Josep Calvet.

"La Publicitat", que es troba publicada la llista del nou Govern, declara que Bosc Gimpera no representava "Araó Culebras", quan li fou adjudicada la Conselleria de Justícia, oblidant les manifestacions fetes el dia anterior, el dia 28, a l'assamblea organitzada pels antifeixistes. Segueix dient que els partits tenen interès en que pugui tenir un conseller sense cartera.

Les conselleries que haurien estat adjudicades als representants de la C. N. T. foren anul·lades a altres conselleries.

La C. N. T. va facilitar a la premsa una nota en la qual feia constar que havia donat les màximes facilitats durant la transacció de la crisi, tenint en compte les circumstàncies que vivim.

La C. N. T. no havia donat el seu aval, i s'havia havia impugnat el propi de nomenar un conseller sense cartera, des del primer moment que es va plantejar la crisi, no per la significació de l'elecció, sinó per l'anormalitat de designar un conseller sense cartera, que no representa un sector o partit polític de responsabilitat. La C. N. T. ha visat convint amb el President, que el Govern estaria integrat amb tres representants de l'E. R. C., tres del P. S. U. C., tres de la C. N. T. i un de la U. R.

En ben clara, doncs, l'actitud de la C. N. T. si va posar com a condició "sine qua non" que no havia de figurar en el nou Govern cap conseller sense cartera, és natural i lògic que els seus representants es neguessin a regentar les Conselleries que els havien estat adjudicades.

El dia 13, el secretari general de la U. G. T., Del Barrio, celebra una extensa conferència amb el nostre company Valeri Mas, al despatx de la Conselleria de Serveis Públics.

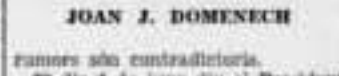
El President Companys facilita una nota el dia 14 de maig, en la qual fa constar que els que ho lliurats les armes seran considerats com a incontinentes i utra faccions.

En el Consell del dia 15 són declarats ilegals els Ajuntaments que no han estat constituïts d'acord amb el decret vigent.

El dia 19, el Consell estudia la implantació de l'hora d'estiu.

El doctor Serra Hunter, president accidental del Parlament català, visita Lluís Companys per a tractar de la conveniència d'obrir el Parlament per tal de convalidar els decretes del Govern. Aquest fet, segons el 25 de maig.

Circulen rumors sobre l'actitud que pensa adoptar el President. Els

JOSEP TERRADELLAS

El dia 1 de juny diu el President als periodistes que el Govern autoriza a de tenir plenitud de poder i de prestigi, i que en el Consell que se celebrará, Valeri Mas donarà compte del seu viatge a València.

El dia 2 de juny són dissoltes les comissions de frontera i es comença d'investigació, i el dia 5 el conseller de Governació, Martí Pened, diu una ordre dissolent les Patrulles de Control.

El dia 7, el President Companys s'adreça al consell general de Mèxic una salutació de Viladomat perquè la llibertat al President de la República d'aquell país.

A la sortida del Consell celebrat el dia 11 de juny, Valeri Mas diu als periodistes que ha estat aprovat un decret d'Economia establiment el principi de la municipalització de la vivenda en tot el territori de Catalunya.

Hom preveu la creació d'unes escoles immobiliàries que seran lliurades als propietaris amb càrrec d'indemnització.

El dia 15, el president del Parlament de Catalunya, Joan Casanoves, que ha tornat de París, visita el President Companys. La visita fou molt breu.

En el Consell celebrat el dia 18, és aprovat un decret establiment que aquest any no hi haurà vacances per als funcionaris que depenen de la Generalitat. En el mateix Consell és aprovat un decret creant el certificat de treball.

El President Companys ja fa dies que celebra entrevistes amb els representants dels partits polítics antifeixistes. Aduu i visita els representants dels partits minoritaris. Tots ells vol tenir participació en el Govern que se troba encara en un estat emborcallat.

Assenyalant els grups a la galeria pública.

El dia 19, el President rep als periodistes i els diu que no veu llum el dia de donar més amplitud al Consell executiu de la Generalitat. No cal que ningú—afirma—tingui la por, perquè aviat serà oberta.

Aquell dia, els grups entrinats a la galeria pública foren més nombrosos.

El President després de conversar amb els periodistes, es va dirigir a l'Ajuntament, on va conferenciar amb l'alcalde, Pi i Sunyer. Aquesta visita va causar una gran expectació. El abandonat el despatx oficial de l'alcalde, el President no va voler fer cap manifestació. Es va limitar a dir que l'alcalde i ell sempre estaven d'acord.

Circulen rumors de crisi.

El dia 23, el President rep diversos visites. Entre altres, el visiten els nostres companys Eroles i Xena, de la C. N. T.

En el Consell que se celebra el dia 23 no es planteja encara el problema polític de la Generalitat.

Torna a parlar-se d'una possible actitud que pensa adoptar el President. Un periodista que ha parlat amb Lluís Companys, diu que el "President no deserta dels Roers de responsabilitat".

A la sortida del Consell celebrat el dia 25 és facilitada una nota a la premsa, en la qual es fa constar que el Consell ha enviat impressions sobre la situació política, i que ha estat donat un vot de confiança al President perquè, quan

SUBSCRIPCIONS:

Barcelona, un mes Ptas. 750
Provincies, un mes " 750
Amèrica i Filipines, trimes. = 1050
Els altres països, trimestre = 1200

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dilluns, 19 de juliol del 1937

NUMERO 127

Els elements de la C.N.T.-F.A.I. guarden els homes i les obres

El cas del savi Lluís Rodés i l'Observatori de l'Ebre

Ha estat escampat als quatre vents que Lluís Rodés, l'home de ciència que ha fet famós l'Observatori de l'Ebre, havia continuat normalment la seva actuació admirable després del 19 de juliol del 1936.

i eren conscients de llurs actes. Tot això ha estat dit. Però el que no és sabut, el que a nosaltres ens interessa remarcar, és que Lluís Rodés trobà en els homes de la C. N. T. i la F. A. I. tota la comprensió necessària per a facilitar-li la continuació de la seva tasca admirable en els dies de vibració revolucionària de l'estiu passat.

que algú element incomprensiu hagués confós la Revolució amb la destrucció i hagués vist en Rodés més que no un home de ciència, un jesuïta. Els elements de la C. N. T. i la F. A. I. de Tortosa van indicar als nostres companys que el qui a Roquetes (lloc on està instal·lat l'Observatori) portava el control i tenia cura de què no fos molestat Lluís Rodés, era un element de la F. A. I. Així els donà la seguretat de la vida i l'obra de l'home de ciència. Malgrat tot, volgueren visitar l'Observatori.

al qual hem fet referència, els acompanyà a visitar Lluís Rodés. Aquest els parlà amb la convicció d'ésser respectat i ajudat. Els féu present les seves angoixes per la contínuïtat de l'obra que realitzava. Afirma que no podia fer tot el que volia perquè no comptava amb els mitjans econòmics necessaris. Els nostres homes sabien i saben admirar. I el que en aquells instants no resolva l'Estat, fou resolt ràpidament i eficaçment per iniciativa dels elements revolucionaris de Vilanova i La Geltrú que aquell dia es trobaven a

Roquetes, i per mitjà del Comitè de Defensa d'aquella localitat. Al capdavant, una senzilla anècdota. Però una anècdota que pot servir als qui s'entesten a fer el desentès davant de l'obra constructiva dels revolucionaris autèntics, per a comprendre que el nostre país és potser l'únic del Món en què es pot produir un cas semblant. Es que, mal que no vulguin, la influència anarquista ha santificat ací, podríem dir, tot el que és cultura. Per això són salvats els homes i les obres.

OPTIMISME

En aquest 19 de juliol ja no es veuen com a úniques conseqüències dels carrers de Barcelona les banderes roig-negra. Ni les clàssiques dels automòbils criden C. N. T.-F. A. I. En el seu aspecte extern, Catalunya no sembla la Catalunya confederal. Semblaria humilíssim i diària amargada parlar de nosaltres de la mateixa manera que en parlaven abans del 19 de juliol del 1936. Els dies 18 i 19 d'aquell mes i any, els periòdics capaçadors de l'opinió pública parlaven de la C. N. T. i la F. A. I. com d'organismes pagats o subvencionats pel feixisme. Dels nostres homes, d'Asson, de Durral i de tanta d'altres, en deien molt penjuraments i els qualificaven de provocadors al servei de la reacció.

FRONT CULTURAL

El projecte d'una Universitat Popular i la constitució de l'Institut Lliure

No ens és gens difícil de recordar aquells primers dies de batalla, d'esperança i de repulsa al carrer que succeïren a l'assassinament dels milers de soldats a Barcelona, el 19 de juliol, i aquells moments d'incertesa i de delirant contra l'ensomni poderós que atavia. No és gens difícil de comprendre el fonament natural d'una institució que permet, amb un cost aplicable d'inequívoca i fidel, de servir les causes.

La Biblioteca de l'ex-Seminari, que ha estat lliurada a la Generalitat de Catalunya per les Joventuts Llibertàries, i que fou salvada i ordenada per elles. D'esquerra a dreta: J. Riquer Palau, de les Joventuts Llibertàries, impulsor de la Universitat Popular; F. Marés, que fou delegat per a conservar aquell local, juntament amb els Joventuts Llibertàries, i Bohigues, bibliotecari de l'Institut d'Estudis Catalans

culpa del Comitè Pro-Cultura Popular que havia de portar-lo a la pràctica. Una sèrie de circumstàncies imprevistes, justificables les unes i injustificables les altres, neutralen aquell primer intent, que no s'és assolit ni molt menys i que pensam que serà aviat un fet perquè comporta una de les primordials victòries revolucionàries de la nova Espanya que formem: la cultura de bastir.

Sindicats de la U. G. T., un altre de les J. E. U. i un altre de les Joventuts Llibertàries, que han acceptat de prendre-hi part. Així és que ara pot formar-se immediatament l'Institut Lliure, i tot seguit la Universitat Popular.

EL CONSELL DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA

Als pocs dies de refeta un xic la calma en el carrer, després del moviment del 19 de juliol passat, es constituí un Comitè per part d'ambdues Sindicals C. N. T. i U. G. T. i d'acord amb la Generalitat de Catalunya, per tal d'entendre i reorganitzar l'ensenyament. Amb un pla pedagògic força aïllat i encallat en la forma que cal modernitzar les qüestions culturals, que tenim força retardades. Els propòsits del C. E. N. U. són magnífics i han començat a donar, en part, el seu fruit.

LA FEDERACIO REGIONAL D'ESCOLES RACIONALISTES DE CATALUNYA

En constituir-se el C. E. N. U. se'l considerà com una conquesta revolucionària que havia d'acabar amb el fet que hi hagués una manca d'escola i abandonada al mig del carrer com a trinxeres; havia de resoldre, també, el problema particular del professorat poc retribuït — com ho eren molts dels mestres que actuaven en les escoles racionalistes i dels quals es pot dir que només la vocació els feia aguantar — i totes les escoles, plenes de belles esperances, s'hí abocaren de del tot avui.

cregut o que acreditat oficialment. Trobem espere que s'acabi amb els educadors que només ho són d'ofici, amb els qui no senten d'aquesta professió un ideal, amb els qui únicament per obtenir un benefici material econòmic demagogen — quan no degués, també — l'escola que tenen encomanada, i pervertiren la Humanitat en un crim traïdor. No es pot recórrer, així com així, a qualsevol mestre pel sol fet d'ésser titular, si s'han de satisfer plenament les necessitats que s'han constatat.

UNA CONQUESTA POSITIVA

No és la que ens ha brindat el Jove doctor Félix Martí i Bolea, en obtenir la reforma eugènica de l'avorment. El Decret del 25 de desembre del 1936, donat per la Generalitat de Catalunya, i que acordava la Reforma Eugènica de l'avorment, comença el seu preambol dient que "representa una de les millors conquestes revolucionàries en Sanitat. A això, que es ben cert, ens cal que atengem per la nostra part que aquesta conquesta revolucionària es fa també extensiva en el pla cultural. Tan important és aquesta batalla, positivament guanyada, i que ens col·loca en un magnífic nivell de civilització.

La F. N. de S. de l'E., ve a trobar tot aquest professorat que tant manca i que ja hem dit que és un dels problemes importants a resoldre, i que probablement ja es troba agrupat en el similitud degudament organitzat i controlat.

LA FEDERACIO NACIONAL DE SINDICATS DE L'ENSENYAMENT

Per a completar degudament tota aquesta obra constructiva i cultural, ha estat creada darrerament la Federació Nacional de Sindicals de l'Ensenyament de la C. N. T., la qual guarda una relació estreta i fraterna amb la sindical germana U. G. T. No sembla sinó que el problema